Περιοδος 2η,
Νο 39
Μαρτης '95
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Σοσιαλιστικη Εργατικη Εφημεριδα

Σ' αυτο το φυλλο

Οι κινητοποιησεις των φοιτητων του Πανεπιστημιου σελ. 6 - 7

για την απελευθερωση των ομοφιλοφυλων σελ.4

Ο αντιαποικιακος αγωνας και η αναβιωση του Γριβισμου σελ. 11

ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ, ΚΑΥΣΙΜΑ, ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ

ΑΠΟΧΗ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΑΙ ΞΕΝΟΔΟΧΙΑΚΗ

εργατες και φοιτητες ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΙΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ

αναλυση στη σελ. 3

«Εμεις να δεις τι τους καναμε»

Σε ραδιοφωνικη εκπομπη ο βουλευτης του ΔΗΣΥ Πουργουριδης ομολογησε σε καποια στιγμη πως υπηρξε μαρτυρας του βιασμου και της δολοφονιας νεαρης τουρκοκυπριας απο αξιωματικο της αστυνομιας κατα τις «εκαθαριστικες επιχειρησεις του '63 - '64».

Αρνηθηκε να αναφερει το ονομα του αξιωματικου με τη δικαιολογια οτι σημερα δεν ζει. Ειναι πολυ ενδιαφερον πως εφτασαν σημερα ακομη και βουλευτες του κυβερνωντος κομματος να κανουν τετοιες αποκαλυψεις, για να στηριξουν την αναζητηση «ρεαλιστικης λυσης» και συμφωνιας στο κυπριακο.

Σιγουρα τετοιες ιστοριες υπαρχουν πολλες και δεν ειναι καθολου δυσκολο να το διαπιστωσει κανεις. Αρκει να βρεθει με καποιους παλιοτερους που εζησαν τα γεγονοτα εκεινης της εποχης και να ρωτησει *«μα δεν καναμε και εμεις πολλα στους τουρκοκυπριους;»* Ειναι σχεδον σιγουρο οτι η απαντηση που θα παρει θα ειναι του τυπου «*εμεις να δεις τι τους καναμε*» και κατα πασα πιθανοτητα θα ακουσει μια φρικτη ιστορια σαν αυτη που ειπε ο Πουργουριδης.

Τουρκοκυπριοι μετα τις "εκκαθαριστικες" επιχερησεις του '63 - '64. Οχι μονο δεν τιμωρηθηκαν οσοι εκαναν "ανθραγαθημτα" σαν αυτο που αναφερε ο Πουργουριδης αλλα θεωρηθηκαν και ηρωες.

Το πιο ενδιαφερον ομως απο την εκπομπη με τον Πουργουριδη ηταν οι αντιδρασεις του κοσμου που πηρε τηλεφωνο για να ζητησει εξηγησεις απο τον Πουργουριδη γιατι δεν καταγγειλε τοτε τον αξιωματικο και κατα ποσο συνεχιζει σημερα να συμφωνει με οσα εκαναν τοτε αυτος και αλλοι ελληνοκυπριοι. Ο Πουργουριδης βεβαια προσπαθησε να δικαιολογηθει λεγοντας οτι τοτε ετσι σκεφτοντουσαν αλλα σημερα δεν ειναι ετσι πια τα πραγματα χωρις να νοιωσει βεβαια την αναγκη σε καμια στιγμη να απολογηθει. Αντιθετα θεωρησε οτι «*επραξε το καθηκον τους προς τη πατριδα*».

Βεβαια το να βγαινουν εστω και κατω απο τετοιες συνθηκες στη φορα τετοια επεισοδεια που δειχνουν οτι δεν ηταν μονο ο τουρκικος στρατος που εκανε εγκληματα αλλα και η ελληνοκυπριακη αστυνομια και οι ενοπλες ομαδες που δημιουργησαν ο Μακαριος με τον Γιωρκατζη ειναι σημαντικο. Σπαζουν το φραγμα σιωπης που καλυπτει οτι εχει να κανει με τις ευθυνες της ελληνοκυπριακης πλευρας για τους πολεμους και τις καταστροφες στη Κυπρο ολα τα πριν το '74 χρονια και δινουν την ευκαιρια στο κοσμο να δειξει την αντιδραση και την απεχθεια του για την καταπιεση και τις σφαγες των τουρκοκυπριων εκεινη τη περιοδο.

Οι αντιδρασεις στη συνεντευξη του Πουργουριδη εδειξαν οτι η κυριαρχια του εθνικισμου μεσα στους ελληνοκυπριους εργαζομενους δεν ειναι τοσο δεδομενη οσο την θεωρουν οι εθνικιστες. Ο μυθος του αθωου θυματος που προβαλλει η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη εχει ξεφτισει στα ματια πολλων εργαζομενων και νεολαιων παρα τα ψεμματα που τους σερβιρουν καθημερινα. Ολο και περισσοτεροι εργαζομενοι και νεολαιοι συνειδητοποιουν οτι δεν ηταν μονο ο τουρκικος στρατος και η τουρκικη αρχουσα ταξη πού ευθυνονται για τους πολεμους στη Κυπρο. Οσο αδικη και επιθετικη ηταν η τουρκικη αρχουσα ταξη το '74 που βιασε, σκοτωσε και ξεριζωσε χιλιαδες ελληνοκυπριους απο τα σπιτια τους αλλο τοσο αδικη και επιθετικη ηταν η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη η εθνοφρουρας που με τη στηριξη του ελληνικου στρατου βιασε, σκοτωσε και ξεριζωσε χιλιαδες τουρκοκυπριους το '63 - '64, το '67 ακομα και το '74. Οσο η τουρκικη αρχουσα ταξη σχεδιαζε να παρει την μιση Κυπρο, αλλο τοσο η ελληνοκυπριακη και ελληνικη σχεδιαζε να εξαφανισει τους τουρκοκυπριους απο το νησι για να εχει τον ολοκληροτικο ελεγχο του.

Δεν εχουμε κανενα λογο να συγκαλυπτουμε τις ευθυνες της δικης μας αρχουσας ταξης και να την βοηθαμε να παριστανει το αθωο θυμα. Αντιθετα, αν θελουμε να χτισουμε την φιλια και την εμπιστοσυνη αναμεσα στους ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους εργαζομενους, αν θελουμε να υπαρξει πραγματικη ειρηνη στη Κυπρο, πρεπει σαν ελληνοκυπριοι εργαζομενοι, να αποκαλυπτουμε και να καταγγελουμε τον αντιδραστικο ρολο που επαιξε η δικη μας αρχουσα ταξη στο κυπριακο και να δειχνουμε οτι εμεις δεν εχουμε καμια σχεση με τα σχεδια και τις επιδιωξεις της και οτι θα κανουμε οτι μπορουμε για να την εμποδισουμε να επαναλαβει παρομοια «ανθραγαθηματα» σε βαρος των τουρκοκυπριων στο μελλον.

Αγγελικη Μιχαηλ

μεγαλο φαγοποτι απο τα ταμεια της "αμυνας"

Η καταγγελια του πρωην διευθυντη των αποθηκων πολεμικου υλικου, συνταγματαρχη Καγια, για προσπαθεια εξαγορας του για να δεχτει ακαταλληλα κρανη, εβαλε κι αλλο λαδι στη φωτια στην υποθεση των μιζων "προσφοροδοτων" και μεσαζοντων για την προμηθεια υλικου στην Εθνικη Φρουρα.

Τετοιου ειδους απατες και σκανδαλα συνεβαιναν και συμβαινουν παντα. Η υλοποιηση του "ενιαιου αμυντικου δογματος" της κυβερνησης σημαινει για τους διαφορους εμπορους και καπιταλιστες, εκατονταδες εκατομμυρα λιρες για αγορα οπλων, την κατασκευη εργων, την τροφοδοσια, την προμηθεια εξοπλιστικου και αλλου υλικου για την Εθνικη Φρουρα.

Ομως ο χορός αυτων των εκατομμυριων δεν ειναι για ολους. Καποιοι θα φανε περισσοτερο και καποιοι λιγοτερο ή καθολου. Αυτη η διαμαχη μεταξυ των διαφορων καπιταλιστων ειναι και ο λογος που οδηγει στο να βγει η φαγωμαρα τους και προς τα εξω.

Την ελλειψη διαφανειας σε οτι αφορα τις αγορες της Εθνικης Φρουρας την δικαιολογουν οι εκαστοτε κυβερνησεις με το επιχειρημα της "εθνικης ασφαλειας". Πισω απο αυτη την μυστικοτητα κρυβονται σκανδαλα για την κατακυρωση προσφορων και τα τεραστια ποσα που δινονται "νομιμα" σαν προμηθειες για την αγορα οπλων και εξοπλιστικου υλικου.

Οι προμηθειες του στρατου αποδειχτηκαν πολυ "κερδοφορες" για τους επιχειρηματιες και τους μεσαζοντες

Τη ιδια στιγμη που οι μεγαλοι καρχαριες κανουν φαγοποτι με τα λεφτα της "εκτακτης εισφορας για την αμυνα" των εργαζομενων, οι καπιταλιστες και η Κυβερνηση Κληριδη που τους στηριζει, θελουν να επιβαλουν μια πολιτικη σκληρης λιτοτητας και περικοπων πανω σ'ολοκληρη την εργατικη ταξη.

Τη στιγμη που αποκοπτονται κονδυλια που αφορουν την υγεια, την παιδεια, την δημοσια υπηρεσια και αναπτυξιακα εργα, εξαγγελλονται εκατονταδες εκατομμυρια λιρες για την υλοποιηση του νεου εξοπλιστικου προγραμματος. Ενω θαλαμοι νοσοκομειων κλεινουν λογω ελλειψης προσωπικου, ανοιγονται χιλιαδες θεσεις εμμισθων στην Εθνικη Φρουρα.

Αυτο ειναι το μεγαλυτερο και το πιο εξοργιστικο σκανδαλο για τους εργαζομενους σ'αυτη την ιστορια.

Μαρια Τσιοκκα

Ουτε ειρηνη ουτε ευημερια μπορει να φερει η Ε.Ε.

Η αποφαση των Βρυξελλων που συνδεει την προοπτικη ενταξης της Κυπρου στην Ε.Ε. με την αρση του ελληνικου βετο για εναρξη των διαπραγματευσεων ενταξης της Τουρκιας, χαιρετηστηκε σαν μεγαλο επιτευγμα απο την κυβερνηση. Οι θριαμβολογιες συνοδευτηκαν με εχτιμησεις οτι αυτο θα συμβαλει στην «συντομη λυση του Κυπριακου» και στην «εδραιωση τη ειρηνης και της ευημεριας της Κυπρου».

Οι θριαμβολογιες των ελληνοκυπριων καπιταλιστων ειναι δικαιολογημενες αφου αυτη η αποφαση τους επιτρεπει να στριμωξουν και να απομονωσουν ακομα παραπανω τους τουρκοκυπριους. Ηδη η περσινη αποφαση του ευρωπαϊκου δικαστηριου που απαγορευει τις εξαγωγες απο την Κυπρο χωρις την σφραγιδα της Κυπριακης Δημοκρατιας ηταν ενα μεγαλο χτυπημα στους τουρκοκυπριους που τωρα αναγκαζονται να εξαγουν τα προιοντα τους δια μεσου της Τουρκιας.

Ο αποκλεισμος και η απομονωση του βορρα δεν χτυπα μονο τους τουρκους καπιταλιστες και το στρατο αλλα και τους ιδιους τους εργαζομενους. Δεν ειναι τυχαιο που αντιδρουν σε αυτο ακομα και οι πιο «διαλλαχτικοι» και «ενδοτικοι» τουρκοκυπριοι πολιτικοι οπως τον Οζγκιουρ και τον Ντουρτουραν.

Τετοιες αποφασεις και συμφωνιες σαν αυτη του Μαγκακη στις Βρυξελλες οχι μονο δεν φερνουν πιο κοντα την προοπτικη της ειρηνης αλλα αντιθετα την απομακρυνουν ακομα περισσοτερο γιατι αυξανουν το μισος και τήν καχυποψια αναμεσα στους εργαζομενους των δυο κοινοτητων.

Η αριστερα επρεπε να καταγγειλει αυτη τη συμφωνια σαν μια επιθετικη ενεργεια σε βαρος των τουρκοκυπριων και οχι να κανει κριτικη στην κυβερνηση οτι δεν πηρε αρκετα ανταλαγματα για να αποσυρει το βετο για ενταξη της τουρκιας στην ΕΕ.

Οσο για την ευημερια που μας υποσχεται η κυβερνηση οτι θα βρουμε μεσα στην ΕΕ δεν χρειαζεται να περιμενουμε για να δουμε ποση αξιοπιστια εχουν οι υποσχεσεις της. Η τηλεοραση και τα αλλα ΜΜΕ μας μεταφερουν καθημερινα εικονες απο τις κινητοποιησεις χιλιαδων εργαζομενων και νεολαιων σε ολες σχεδον της χωρες της ΕΕ που παλευουν εναντια στη λιτοτητα, τις περικοπες και τον ρατσισμο.

Αυτη η Ευρωπη μπορει να ειναι η επιλογη του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου αλλα δεν μπορει να ειναι η δικη μας. Για μας μονο η παλη εναντια στο σωβινισμο, και την λιτοτητα μπορει να εχουν αποτελεσματα. Ο μονος δρομος που μπορει να φερει την ειρηνη και την ευημερια για τους εργαζομενους ειναι η παλη για την ανατροπη του συστηματος που γεννα την κριση, το ρατσισμο και τους πολεμους, η παλη για τον σοσιαλισμο,

Σ' αυτο το δρομο πρεπει να μπει και η αριστερα και οχι να ανησυχει για λογαριασμο των ελληνοκυπριων καπιταλιστων αν πηραν αρκετα ανταλγματα για να δεχτουν να μπει η Τουρκια στην ΕΕ.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Η κυβερνηση ανοιγει μετωπα με ολους Να απαντησουμε με το μετωπο ολων μας

Η κυβερνηση ανοιγει το ενα μετωπο μετα το αλλο. Μετα τις απειλες για παγωμα μισθων και απαγορευση των απεργιων που ξεσηκωσαν το συνολο σχεδον των εργαζομενων στο δημοσιο και ιδιωτικο τομεα, τωρα ξεσηκωνονται και οι φοιτητες. Αιτια η λιτοτητα και οι περικοπες στην εκπαιδευση και η προσπαθεια της κυβερνησης να βαλει χερι στο Πανεπιστημιο.

Οι φοιτητες του Πανεπιστημιου βρισκονται σε κινητοποιησεις απο τα τελη του Φεβραρη ενω τον Μαρτη αρχισαν κινητοποιησεις και οι φοιτητες της Ξενοδοχειακης με αιτημα να ξαναλειτουργησει η εστια τους που εκλεισε για λογους οικονομιας πριν ενα χρονο.

Η κυβερνηση Κληριδη εχει καταφερει μεσα στα δυο χρονια που βρισκεται στην εξουσια να κερδισει την αντιπαθεια και τον θυμο της εργατικης ταξης και της νεολαιας.

Η μια μετα την αλλη, ολες σχεδον οι επιλογες της αμφισβητουνται και προκαλουν τις αντιδρασεις οχι μονο της αντιπολιτευσης αλλα και κομματιων που ηταν παραδοσιακα στηριγματα της. Η αποφαση για το ενιαιο λυκειο δεν καταφερε να εφαρμοστει γιατι βρηκε τις αντιδρασεις των μαθητων, των οργανωμενων γονιων και των καθηγητων. Το περιφημο «Εθνικο Σχεδιο Υγειας» του Χριστοφιδη ξεσηκωσε τους γιατρους και ειναι αμφιβολο αν θα εχει καλυτερη τυχη. Το νομοσχεδιο για την απαγορευση των απεργιων εχει παγωσει μετα τις αντιδρασεις που βρηκε απο το συνολο των εργατικων οργανωσεων. Η προσπαθεια της κυβερνησης να παγωσει τους μισθους των δημοσιων και η αρνηση του Κληριδη να δωσει τις αυξησεις που συμφωνηθηκαν μετατραπηκε σε αταχτη υποχωρηση μετα απο μια 24ωρη απεργια στη δημοσια υπηρεσια.

Η μια μετα την αλλη οι επιλογες της κυβερνησης αμφισβητουνται απο τους εργαζομενους που την αναγκαζουν να κανει πισω. Ακομα και θεματα οπως η ονομασια δημων και περιοχων που προσπαθει να τα αλλαξει (για να μην μοιαζουν με τουρκικα) εχουν προκαλεσει θυελλα αντιδρασεων οπως εγινε στην Αγλατζια και τα Λατσια.

επιθεση

Η κυβερνηση του Κληριδη βρεθηκε στην εξουσια σε μια εποχη που ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος αντιμετωπιζει τα χειροτερα προβληματα απο την εποχη του πολεμου το '74, χωρις να εχει και καμια απο τις διεξοδους που ειχε τοτε. Η κυβερνηση προσπαθει να λυσει αυτα τα προβληματα φορτωνοντας τα, στη πλατη των εργαζομενων με περικοπες κοινωνικων παροχων και δαπανων και σκληρα προγραμματα λιτοτητας που κτυπουν κυριως το τομεα της Υγειας και της Παιδειας.

Ολοκληροι θαλαμοι στα νοσοκομεια δεν λειτουργουν ενω οι ελλειψεις γιατρων και νοσοκομων εχουν υποβιβασει την ιατροφαρμακευτικη περιθαλψη στα χαμηλοτερα επιπεδα των τελευταιων χρονων.

Στα σχολεια τα ιδια. Πολλες αιθουσες, ιδιαιτερα στην επαρχια ειναι ακαταλληλες για μαθηματα ενω οι ταξεις πολλες φορες εχουν μεχρι και τριανταπεντε μαθητες. Υπαρχουν σχολεια που δεν εχουν παρει βιβλια ακομα. Παρομοια με τις Ανωτερες Σχολες και το Πανεπιστημιο. Οι φοιτητες του ΑΤΙ, της Ξενοδοχειακης και του Πανεπιστημιου εχουν τεραστιο στεγαστικο προβλημα. Στο Πανεπιστημιο γινονται μαθηματα απο το πρωι μεχρι το βραδυ γιατι δεν υπαρχουν αιθουσες ενω η βιβλιοθηκη υπολειτουργει και οι χωροι για ψυχαγωγια και αναπαυση ειναι ανυπαρκτοι. Το Σεπτεμβρη που θα μπουν αλλοι 500 φοιτητες στο Πανεπιστημιο, το προβλημα θα ειναι τεραστιο.

Μαζι με τις περικοπες ερχεται και η ακριβεια για να χτυπησει ακομα παραπανω το εργατικο εισοδημα. Ο πληθωρισμος την χρονια που περασε εφτασε το 6% και τα πραγματα δεν φαινονται να γινονται καλυτερα φετος.

Μετα απο ολα αυτα Κυβερνηση και εργοδοτες θελουν απο πανω να βαλουν χερι στην ΑΤΑ και τις αλλες εργατικες καταχτησεις. Δεν ειναι παραξενο λοιπον που εχουν ξεσηκωσει την οργη και την αγανακτηση του κοσμου.

διασπαση

Εχτος απο την αντιδραση που βρισκει απο τα κατω απο τον κοσμο, η κυβερνηση εχει να αντιμετωπισει ακομα ενα προβλημα. Η κριση προκαλει διασπαση και μεσα στην ιδια την αρχουσα ταξη και την κυβερνηση. Ποια κομματια θα επιδωτηθουν, ποιοι τομεις θα ενισχυθουν και ποιοι θα μεινουν να τους παρει το ποταμι; Αυτα τα ζητηματα προκαλουν καυγαδες και μεσα στα ιδια τα κομματα της συγκυβερνησης ακομα και τους ιδιους τους υπουργους.

Χαρακτηριστικο παραδειγμα ειναι το ενιαιο λυκειο με το οποιο η κυβερνηση ελπιζε να δημιουργησει ενα φτηνο και ευελιχτο εργατικο δυναμικο που ευκολα να μεταφερθει απο την βιομηχανια στις υπηρεσιες και το τουρισμο ή το αντιστροφο. Η Αγγελιδου συγκρουστηκε με τους γονεις, μαθητες και καθηγητες για να το περασει αλλα αυτος που τη τραβηξε το χαλί κατω απο τα ποδια ηταν ο υπουργος οικονομικων ο οποιος ειπε οτι δεν υπαρχουν τα λεφτα για να εφαρμοστει αυτος ο θεσμος. Ειναι φανερο τι ειδους καυγαδες υπαρχουν μεσα στη κυβερνηση και την αρχουσα ταξη οταν ακομα και μια τετοια «επενδυση» που θα τους εφερνε μελλοντικα κερδη μπαινει σε αμφισβητηση.

Οι κοντρες που εχουν ανοιξει μεσα στη συγκυβερνηση, Τασος Παπαδοπουλος εναντιον Ματση ή ακομα και μεσα στον ιδιο το Συναγερμο, Αναστασιαδης εναντιον Ιεροδιακονου, δεν εχουν να κανουν μονο με τη πολιτικη της κυβερνησης στο Κυπριακο αλλα και με την «εσωτερικη διακυβερνηση» οπως παραδεχονται οι ιδιοι.

Οι αντιδρασεις απο τα κατω τροφοδοτουν ακομα παραπανω τη διασπαση και τη συγκρουση μεσα στην συγκυβερνηση. Ειναι χαρακτηριστικο οτι η Βουλη δεν ψηφισε ακομα το νομοσχεδιο για τον διορισμο του προεδρου και του αντιπροεδρου του Πανεπιστημιου που προκαλεσε τις αντιδρασεις των φοιτητων. Αυτο δεν ειναι ασχετο με τις δυναμικες πορειες και συγκεντρωσεις των φοιτητων εξω απο τη βουλη, στις οποιες συμμετεχουν και φοιτητες των παραταξεων των κυβερνητικων κομματων.

Παρα την εικονα που προσπαθει να καλιεργησει η κυβερνηση οτι προκειται για μια ισχυρη και αποφασιστικη κυβερνηση, τα μπρος πισω που κανει συνεχως πειθουν για το αντιθετο. Προκειται για μια αδυνατη κυβερνηση που δεν αντεχει ουτε κριτικη ουτε αντιδρασεις. Την αδυναμια της την μαρτυρα και η ευκολια με την οποια καταφευγει στην ανοιχτη καταστολη και την χρησιμοποιηση της αστυνομιας και των ΜΜΑΔ για να εμποδισει τις αντιδρασεις του κοσμου, οπως εκανε στο Γερι, ή πιο προσφατα στις αποθηκες θεοδοσιου. Ο αυταρχισμος και η τρομοκρατια δεν ειναι ενδειξη της δυναμης αλλα της αδυναμιας της κυβερνησης.

ταξικη ενοτητα και αντιστασηΗ πολιτικη της κυβερνησης εχει σπρωξει στη δραση σημαντικα κομματια εργαζομενων και νεολαιων. Σημερα πολλοι δεξιοι εργαζομενοι και νεολαιοι που περιμεναν οτι η συνασπισμενη δεξια στην εξουσια θα μπορουσε να τους προσφερει μια καλητερη ζωη εχουν απογοητευτει και στρεφονται εναντια στην κυβερνηση.

Τα μετωπα που εχουν ανοιξει Κυβερνηση και εργοδοτες αφορουν ολοκληρη σχεδον την εργατικη ταξη και τη νεολαια. Γι αυτο χρειαζονται και μια απαντηση αντιστοιχη.

Χρειαζονται μια απαντηση που να οργανωσει και να συντονισει το θυμο και την αγανακτηση των εργατων, των φοιτητων, των μαθητων και να τη στρεψει εναντια στη κυβερνηση. Χρειαζεται μια πολιτικη που να βαζει μπροστα τη προοπτικη οχι μονο της ανατροπης της πολιτικης της λιτοτητας και των περικοπων αλλα και της ιδιας της κυβερνησης.

Για να γινει αυτο χρειαζεται μια επαναστατικη σοσιαλιστικη οργανωση που μπροστα στο χαος και την κριση της αγορας να μπορει να προτεινει την οργανωση της οικονομιας και της κοινωνιας απο τους ιδιους τους εργαζομενους που παιρνουν στα χερια τους το κρατος και την οικονομια για να τα χρησιμοποιησουν για να εξυπηρετησουν τις αναγκες των ανθρωπων και οχι για χαριν του κερδους.

Σημερα υπαρχει οχι μονο η αναγκη αλλα και η δυνατοτητα να χτιστει μια τετοια οργανωση. Ο καθε αγωνιστης εργατης και νεολαιος θα πρεπει να δει τον ευατο του δεσμευμενο σε μια τετοια προοπτικη.

Αποποινικοποιηση της ομοφυλοφιλιας και παλη εναντια στη καταπιεση

Η ανακοινωση στις εφημεριδες για την ιδρυση του σωματειου "Κινηση Απελευθερωσης των ομοφυλοφιλων" και η φιλοξενια στο προγραμμα "Χωρις Πλαισια" ενος ομοφυλοφιλου εφερε ξανα στην επικαιροτητα το θεμα της ομοφυλοφιλιας.

Η Ενωση Χριστιανων Ορθοδοξων Γονεων καλει το Υπουργειο Παιδειας και Πολιτισμου να αναλαβει τις "ευθυνες" του απεναντι στη νεολαια μας. Επισης ομαδα "αγανακτισμενων φυσιολογικων πολιτων" με επιστολη στις εφημεριδες διαμαρτυρονται για... το θρασος να διεκδικουν ανθρωπινα δικαιωματα *"αυτοι που δεν προσφερουν τιποτε στην κοινωνια, την οικογενεια και στην πατριδα παρα μονο ενα παραφυση ερωτα."*

Οικογενεια στο καπιταλισμο

Αυτες τις σεξιστικες και ρατσιστικες αντιληψεις τις συμμεριζονται και αρκετοι αλλοι. Ομως αυτες οι ιδεες δεν δημιουργουνται ετσι αυθορμητα και τυχαια στα κεφαλια μας. Ταιριαζουν απολυτα με το τροπο που ειναι οργανωμενη η κοινωνια και η προσωπικη μας ζωη και γι'αυτο φαινονται οτι ειναι "σωστες" και "φυσικες".

Το ζητημα ειναι ποιος ειναι υπευθυνος για αυτη την οργανωση της κοινωνιας και ποιου τα συμφεροντα εξυπηρετει.

Η σημερινη κοινωνια, η καπιταλιστικη, στηριζεται πανω στην οικογενεια για να λυσει το μεγαλο κοστος της συντηρησης και αναπαραγωγης της εργατικης ταξης. Μεσα στους κολπους της οικογενειας, εκτος τ'οτι γεννιεται και ανατρεφεται η νεα γενια εργατων, η γυναικα με την απληρωτη εργασια της προσφερει ολες εκεινες τις υπηρεσιες που ειναι απαραιτητες για τη διατηρηση της ικανοτητας των εργατων να δουλευουν.

Ετσι οι καπιταλιστες και το κρατος, που τους στηριζει, εχουν καθε συμφερον να παρουσιαζουν οτι η μονογαμικη οικογενεια ειναι ο μονος δυνατος τροπος οργανωσης της ιδιωτικης μας ζωης και οτι το σεξ εχει σα μοναδικο στοχο την αναπαραγωγη. Γι'αυτο οποιοσδηποτε αλλος τροπος ζωης ή σεξουαλικη συμπεριφορα που ξεφευγει απο τα πλαισια της μονογαμικης οικογενειας καταδικαζεται σα μη φυσιολογικη.

Η ομοφυλοφιλια αποσυνδεει την σεξουαλικη επιθυμια απο την αναπαραγωγη και ετσι ερχεται σε συγκρουση με τον υποτιθεμενο "προορισμο του ανθρωπου να κανει οικογενεια." Σ'αυτη τη συγκρουση εχει τις ριζες της η καταπιεση και η διωξη των ομοφυλοφιλων μεσα στην καπιταλιστικη κοινωνια. Το κρατος παρουσιαζει τους ομοφυλοφιλους σαν ατομα "ιδιορρυθμα", προβληματικα και επικινδυνα για να τους περιθωριοποιησει και απομονωσει. Ετσι γεννιουνται οι διακρισεις, προκαταληψεις και το μισος απεναντι τους.

Νομοσχεδιο

Η καταθεση απο το Υπουργικο Συμβουλιο του νομοσχεδιου για αποποινικοποιηση της ομοφυλοφιλιας, μετα την καταδικη της Κυπριακης Δημοκρατιας απο το Ευρωπαϊκο δικαστηριο, ειναι γι αυτους μια δυσαρεστη μεταρρυθμιση που υποχρεωνεται να θεσπισει η Κυβερνηση και η βουλη. Ομως δεν προκειται να λυσει ουσιαστικα το προβλημα της γκετοποιησης και διαπομπευσης των ομοφυλοφιλων.

Παρολα αυτα η αποποινικοποιηση της ομοφυλοφιλιας θ'αποτελεσει ενα σημαντικο βημα απο τον σκοταδισμο. Γι'αυτο τον λογο καθε σοσιαλιστης πρεπει να την υποστηριξει.

Απο την αλλη ομως, ειναι γεγονος, οτι η προοπτικη για αποποινικοποιηση της ομοφυλοφιλιας ερχεται σαν αποτελεσμα της πιεσης απο την προσφυγη του Αλεκου Μοδινου στο Ευρωπαϊκο δικαστηριο και των ιδιων των αναγκων των ε/κ καπιταλιστων γιαενταξη στην ΕΕ, που προϋποθετει "εκσυγχρονισμο και εναρμονιση" με την ευρωπαϊκη νομοθεσια.

Αυτες οι εξελιξεις δημιουργουν μερικες αυταπατες σε μεγαλο κομματι ομοφυλοφιλων που ειτε πιστευουν οτι η ΕΕ ειναι η "λυση", εκθειαζοντας την Ευρωπη σαν το οραμα ή θεωρητικοποιωντας την αναγκη για ατομικο αγωνα, φτανει καποιοι ομοφυλοφιλοι με αυτοθυσια να μπουν μπροστα και ν'απαιτησουν τα δημοκρατικα τους δικαιωματα, χρησιμοποιωντας διασυνδεσεις σε διαφορα κεντρα αποφασεων.

Στην Ευρωπη οχι μονο εχει νομιμοποιηθει η ομοφυλοφιλια αλλα επιτρεπονται οι γαμοι και η υιοθεσια παιδιων απο ομοφυλοφιλα ζευγαρια.

Παρολα αυτα η πραγματικοτητα ειναι οτι η μεγαλη πλειοψηφια ομοφυλοφιλων που ανηκει στην εργατικη ταξη ειναι αναγκασμενη να κρυβεται. Με εξαιρεση μια πολυ μικρη μειοψηφια επωνυμων, που η κοινωνικη τους θεση τους προστατευει απο τις διακρισεις, οι ομοφυλοφιλοι δεν μπορουν να εκφρασουν ελευθερα τη σεξουαλικοτητα τους χωρις να αντιμετωπιζουν προβληματα στην καθημερινη τους ζωη και απο τον κοινωνικο περιγυρο.

Ενοτητα και αγωνας

Σημερα εχουν ανοιξει πολλα μετωπα στο εργατικο και φοιτητικο κινημα και μια ιδεολογικη επιθεση στηριγμενη στο "πατρις-θρησκεια-οικογενεια". Οι επιθεσεις των εργοδοτων και της κυβερνησης τους ειναι γενικευμενη.

Οι ρατσιστικες και σεξιστικες ιδεες που κουβαλουν σημερα χιλιαδες εργαζομενοι δεν ειναι παντοδυναμες. Στο βαθμο που οι εργατικοι αγωνες οξυνονται και γενικευονται, αυτες οι κυριαρχες αντιληψεις αμφισβητουνται και οι διαιρεσεις αναμεσα σε ομοφυλοφιλους και ετεροφυλοφιλους αδυνατιζουν. Σ'αυτη την προοπτικη της ενοτητας ολων των καταπιεσμενων με το εργατικο κινημα βρισκεται η πραγματικη παλη εναντια στην καταπιεση των ομοφυλοφιλων και στην καθε μορφη καταπιεσης.

Το εργατικο κινημα οφειλει ν'αγκαλιαζει καθε κινημα των καταπιεσμενων εναντια στους καταπιεστες τους. Η παλη εναντια στην καταπιεση των ομοφυλοφιλων δεν ειναι πολυτελεια. Αφορα ενα μεγαλο αριθμο εργατριων και εργατων και ειναι αδιασπαστο κομματι της μαχης εναντια στον ρατσισμο, την καταπιεση, τις διακρισεις, εναντια στον καπιταλισμο.

Μυριανθη Λοϊζου

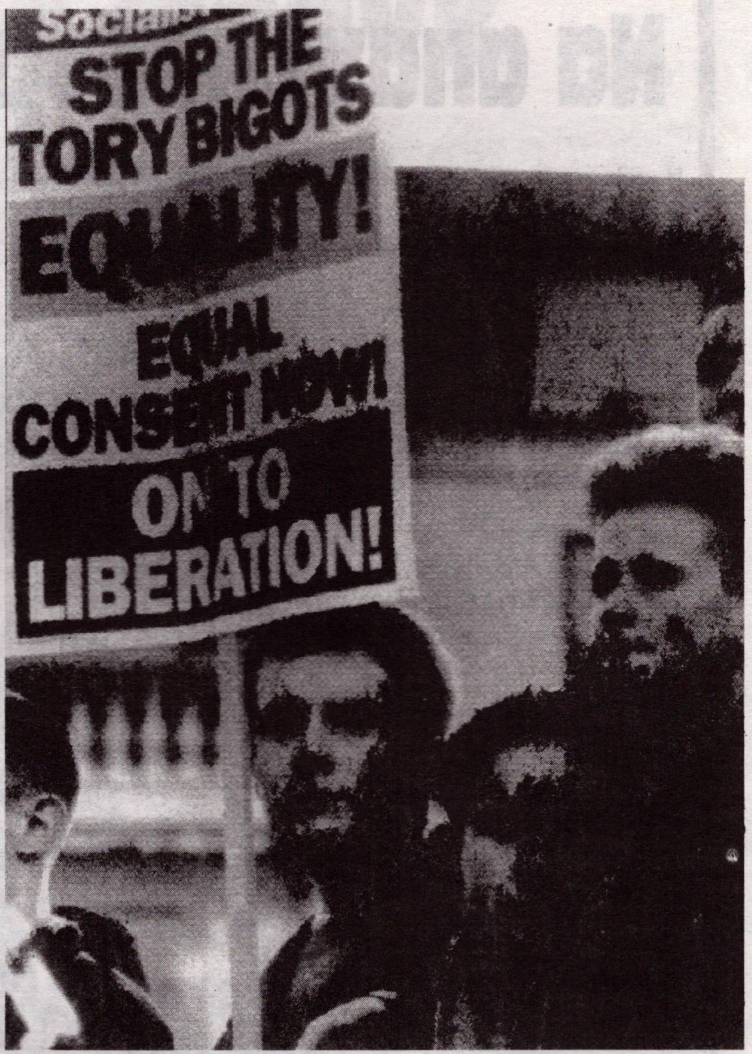

Το 7ο Συνεδριο της ΕΔΕΚ

Βημα σημειωτον μεσα στη κριση

Το 7ο Συνεδριο της ΕΔΕΚ που εγινε τον περασμενο Φεβραρη προβληθηκε σαν το πιο πολυσυζητημενο και πιο μαζικο συνεδριο στην ιστορια του κομματος που προκειται να καθορισει την μελλοντικη πορεια της ΕΔΕΚ.

Απο την πλευρα της η ηγεσια της ΕΔΕΚ προσπαθησε να προβαλει την εικονα εξοδου απο την κριση στην οποια βυθιστηκε το κομμα μετα τις προεδρικες του 1993.

Ομως η εικονα αυτη δεν εχει καμια σχεση με την πραγματικοτητα. Στο συνεδριο επικρατησε η κυριαρχη εθνικιστικη γραμμη Λυσσαριδη απεναντι στην κινηση στελεχων που θελησαν να προβαλουν μια πιο «ρεαλιστικη» γραμμη. Ο βουλευτης Δ. Θεοδωρου απετυχε παταγωδως να εκλεγει σε μια απο τις 3 θεσεις αντιπροεδρου του κομματος.

Μετα το πραξικοπημα και τον πολεμο του '74 υπηρξε μια ριζοσπαστικοποιηση κυρια αναμεσα σ'ενα κομματι της νεολαιας που στραφηκε τοτε προς την ΕΔΕΚ λογω της αντιστασης στο πραξικοπημα. Παραλληλα η ηγεσια της ΕΔΕΚ εκανε μια αριστερη στροφη απο κεντρωο κομμα, υιοθετωντας την ιδεολογια ενος μαχητικου αριστερου εθνικισμου επενδυμενου με σοσιαλιστικες δημαγωγιες.

Με την καταρρευση των καθεστωτων του ανατολικου μπλοκ η ηγεσια της ΕΔΕΚ απεβαλε καθε προσχημα για σοσιαλιστικο μετασχηματισμο της κοινωνιας και στραφηκε καθαρα πια στη σοσιαλδημοκρατια, σε κομμα για τη διαχειρηση του καπιταλισμου.

Εκεινο που κρατησε με συνεπεια η ΕΔΕΚ ολα αυτα τα χρονια ειναι τον εθνικισμο της. Η ηγεσια της ΕΔΕΚ συναγωνιζεται σημερα τον Ματση και τον Αρχιεπισκοπο σε εθνικιστικες κορωνες και ελληνικοτητα. Συναγωνιζεται τους δεξιους εθνικιστες στις πολεμοχαρες κραυγες για αποστολη ελληνικου στρατου, για το "ενιαιο δογμα" και τη "συστρατευση ολου του λαου" για να παρουν οι Ε/κ καπιταλιστες την ρεβανς του 1974.

Πισω απο τις σοσιαλιστικες δημαγωγιες το μονο που ειχε να προσφερει η ΕΔΕΚ ηταν ενα ακρατο σωβινισμο.

Ειναι πολλοι οι εδεκιτες που αισθανθηκαν απογοητευση με την "ουδετεροτητα" της ΕΔΕΚ στις προεδρικες του '93 που ανοιξε το δρομο στο Συναγερμο. Πολλοι απο αυτους τους εδεκιτες αγωνιστηκαν στα οδοφραγματα εναντια στους πραξικοπηματιες της ΕΝΩΣΗΣ που σημερα κυκλοφορουν ανετα στην εξουσια και ζητανε και ρεστα.

Οι πιεσεις των πολιτικων εξελιξεων τα τελευταια χρονια δημιουργησαν τη βαση του διαχωρισμου σε δυο μετωπα μεσα στην ΕΔΕΚ. Το περιεχομενο αυτης της διαμαχης δεν εχει να κανει τιποτα με την "ανανεωση" και ιδεολογικη παλη. Ειναι η αναγκη για εκλογικες συμμαχιες και ανοιγματα, ενοψει των βουλευτικων εκλογων του 1996.

Το "Λυσσαριδικο" μετωπο βλεπει μεν συμμαχιες αλλα διατηρωντας την ιδια εθνικιστικη τακτικη στο κυπριακο - εναντια στις συνομιλιες και εναντια στην ομοσπονδια. Το "Αντιλυσσαριδικο" μετωπο βλεπει "ρεαλιστικα" οτι, για να διαδραματισει η ΕΔΕΚ ρολο "εθνικης πρωτοπποριας" πρεπει πρωτα ν'ανακοπει η συρρικνωση του κομματος. Γι'αυτο θεωρει οτι προτεραιοτητα εχουν οι συμμαχιες - με ΑΚΕΛ, ισως και με τον Βασιλειου - που θα δωσουν τη δυνατοτητα στην ΕΔΕΚ να συμμετασχει σε μια κυβερνηση ελπιζοντας ν'αυξησει την επιρροη της.

Ομως τα πραγματα σημερα ειναι ακομα πιο δυσκολα για την ΕΔΕΚ. Οι αρχες που διακηρυσσει, "εθνικος αγωνας" με τον μαΐτανο της σοσιαλδημοκρατιας δεν αποτελουν βαση ιδεολογικης σταθεροποιησης για τα μελη και τους οπαδους της. Οι εθνικιστες δεν χρειαζονται το αντιγραφο της ΕΔΕΚ γιατι υπαρχει το πρωτοτυπο του "Ελλας-Ελληνων-Χριστιανων" στο χωρο της ακρας δεξιας. Οσο για την σοσιαλδημοκρατια υπαρχει ο γιγαντας ΑΚΕΛ με ριζες στο εργατικο κινημα που καθιστα την ΕΔΕΚ κακη απομιμηση.

Γι'αυτο το 7ο συνεδριο της ΕΔΕΚ δεν ειναι εξοδος αλλα βημα σημειωτον μεσα στο βαλτο της κρισης.

Σε συνθηκες εντονης δυσαρεσκειας απεναντι στην κυβερνηση Κληριδη, σε συνθηκες εξαρσης του εθνικισμου με Γριβες και ΕΟΚΑ, η ΕΔΕΚ ειναι ανικανη να πεισει οποιονδηποτε αριστερο αγωνιστη οτι αποτελει "εναλλακτικη προταση".

Το καθηκον να χτισουμε μια επαναστατικη οργανωση που θα μπορει να δωσει τις μαχες στους εργατικους αγωνες, εναντια στη δεξια και να παλεψει για το σοσιαλισμο ειναι αναγκαιο οσο ποτε αλλοτε.

Αυτη η προοπτικη βρισκεται εξω απο τις γραμμες της ΕΔΕΚ και οχι μεσα στην παρατεινομενη κριση ενος εθνικισμου που σημερα εχει αποβαλει τελειως και τις σοσιαλιστικες δημαγωγιες του παρελθοντος.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

ΔΙΕΘΝΗ

ΕΛΛΑΔΑ

Το ΠΑΣΟΚ βγαζει κοινο προεδρο με τη δεξια

Οι χειρισμοι του ΠΑΣΟΚ στο θεμα της εκλογης προεδρου της Ελληνικης Δημοκρατιας και η προταση του για εκλογη του Κωστη Στεφανοπουλου ερχονται να επιβεβαιωσουν την καταντια της κυβερνησης του. Μεσα σε 18 μηνες ο Παπανδρεου εχει οδηγησει το κομμα που πηρε την εξουσια με 47% και σχεδον ολοκληρη την οργανωμενη εργατικη ταξη πισω του, στη θεση του ικετη απεναντι στον Σαμαρα για να αποφυγει τις πρoωρες εκλογες.

Επιλογες

Εκει οδηγει η πολιτικη του ξεπουλήματος της εργατικης ταξης και της συναινεσης με την αρχουσα ταξη και τους μηχανισμους της. Βημα-βημα, εδω και εναμιση χρονο, η κυβερνηση Παπανδρεου σε καθε κρισιμη επιλογη "φτυνει" τους εργατες και τις προσδοκιες τους και γλυφει το αντιπαλο στρατοπεδο. Δεν υπαρχει ουτε ενα μετωπο στο οποιο το ΠΑΣΟΚ να προτιμησε τη συγκρουση με την αρχουσα ταξη και οχι με τους εργατες και τις διεκδικησεις τους.

Τα ναυπηγια στο Νεωρειο, η Πειραϊκη-Πατραϊκη, ο ΟΤΕ, η Ολυμπιακη και τελευταια ο Σκαραμαγκας ειναι τα πιο τρανταχτα παραδειγματα που δειχνουν πως η κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ προτιμησε να καταπατει υποσχεσεις και να συγκρουεται με εργατικες καταληψεις, απεργιες και διαδηλωσεις που ειχουν τη συμπαθεια της πλειοψηφιας.

Ο Παπανδρεου επιμενει να ψαχνει τα ανοιγματα και τις συνεργασιες του προς τα δεξια - συμφιλιωση με τον προεδρο του Αρειου Παγου και το δικαστικο κατεστημενο της δεξιας, αναστολη διωξεων για τον Μητσοτακη και τα σκανδαλα, παζαρια με τον Σαμαρα για την εκλογη Προεδρου της Δημοκρατιας.

Η υποστηριξη του Στεφανοπουλου απο το ΠΑΣΟΚ ειναι ακομα ενα προκλητικο ξεπουλημα του Παπανδρεου οσο και αν η αποφαση παρουσιαστηκε στον τυπο και τα καναλια σαν λογος για πανηγυρισμους.

Οι μονοι που στη πραγματικοτητα πανηγυρισαν ηταν οι καπιταλιστες στο χρηματιστηριο. Μετα την κινδυνολογια των τελευταιων βδομαδων οτι "οι εκλογες θα ειναι εγκλημα για την οικονομια" και τις απειλες των βιομηχανων, των τραπεζιτων και των εφοπλιστων οτι θα φυγαδευαν τα κεφαλαια τους λογω "πολιτικης αστάθειας" τωρα πανηγυριζουν καθως το ΠΑΣΟΚ συνεχιζει την δεξια του στροφη.

Οι εφημεριδες παρουσιαζουν το Στεφανοπουλο σαν "τιμιο πολιτικο με ηθος και διαλακτικοτητα". Αυτα ειναι παραμυθια. Ο Στεφανοπουλος ηταν υπουργος στις κυβερνησεις της Νεας Δημοκρατιας απο το 1977 μεχρι το 1980, τοτε που το ρουσφετι ηταν στις δοξες του. Απο αυτη του τη θεση εφτιαξε τις προσβασεις του στους μηχανισμους της δεξιας και αναδειχτηκε διεκδικητης της ηγεσιας της ΝΔ και αργοτερα αποτυχημενος "ανανεωτης" της με τη Δημοκρατικη Ανανεωση-ΔΗΑΝΑ.

Αδιαφορο;

Το ποιος θα γινει προεδρος της δημοκρατιας δεν ειναι αδιαφορο για το ελληνικο εργατικο κινημα. Υπο την προεδρια του Καραμανλη εγιναν οι συσκεψεις των αρχηγων των κομματων για το μακεδονικο. Εκει μαγειρευτηκε η πιο βρωμικη εθνικιστικη εκστρατεια εναντια στην Μακεδονια, εκει ηταν το κεντρο της μυστικης διπλωματιας.

Οι συμβιβασμοι του ΠΑΣΟΚ για τον προεδρο ειναι αξεχωριστα δεμενοι με τους συμβιβασμους και ξεπουληματα που κανει σε ολα τα αλλα μετωπα. Ωστοσο ολοι αυτοι που καθονται στο μεγαλο φαγοποτι των ιδιωτικοποιησεων και των «μεγαλων εργων» λογαριαζουν χωρις το ξενοδοχο. Οι συμβιβασμοι και τα ξεπουληματα του ΠΑΣΟΚ ξεσηκωνουν ολο και πιο μεγαλες αντιστασεις μεσα στην εργατικη ταξη.

Οι εργατες τους Σκαραμαγκα που αντιστεκονται στην ιδιωτικοποιηση εχουν την πλειοψηφια των εργατων με το μερος τους. Οι καθηγητες που διεκδικουν να σπασουν τη λιτοτητα, οι εργαζομενοι στα νοσοκομεια που παλευουν εναντια στη διαλυση της υγειας, οι σπουδαστες που κοντραρουν τη διαλυση της παιδειας-αυτοι ειναι η δυναμη που μπορει να χαλασει τους πανηγυρισμους της αρχουσας ταξης, των αρπακτικων του χρηματιστηριου.

Το ΠΑΣΟΚ αναζητα δεξιες συμμαχιες ενω οι εργατες κατεβαινουν στους δρομους, οπως στο Σκαραμαγκα

ΓΑΛΛΙΑ

Διαδηλωσεις εναντια στη λιτοτητα

Γυρω στις εκατο χιλιαδες κοσμου βγηκαν στους δρομους σε ολοκληρη τη Γαλλια. Πανω απο 20 χιλιαδες στο Παρισι και χιλιαδες αλλοι σε επαρχιακες πολεις.

Δασκαλοι, νηπιαγωγοι και καθηγητες εκαμαν μια μονοημερη απεργια μεσα στο Φεβραρη ζητωντας περισσοτερα λεφτα για την παιδεια και ενωθηκαν με τους μαθητες των τεχνικων σχολων που εκαμναν διαμαρτυριες εναντια στα σχεδια της κυβερνησης να περιορισει τις δυνατοτητες τους να φοιτουν στα πανεπιστημια..

Ο πρωθυπουργος Μπαλαντυρ κατατρομαγμενος ανακοινωσε οτι αποσυρει τα σχεδια για τις τεχνικες σχολες και οτι θα διαπραγματευθει με τους ηγετες των μαθητων.

Ο Μπαλαντυρ φοβηθηκε οτι η αυξανομενη αναταραχη θα μειωνε τις πιθανοτητες του να εκλεγει προεδρος της Γαλλιας αφου θεωρειται ο πιο πιθανος διαδοχος του Φρανσουα Μιτεραν.

Η επισημη πολιτικη σκηνη κυριαρχειται απο την προεδρολογια, που εχει στο κεντρο της μια ρηχη συζητηση γυρω απο την προσωπικοτητα των υποψηφιων. Τα πραγματικα ζητηματα που απασχολουν τους εργαζομενους,ανεργια,περικοπες, φτωχια, αναφερονται περιστασιακα.

Μεσα στο Φεβραρη εγιναν εργατικες κινητοποιησεις απο τους εργαζομενους στις αερογραμμες, τους πυροσβεστες των αεροδρομιων, τους ταχυδρομικους του Παρισιου και απο εργαζομενους στους σιδηροδρομους. Ολοι απειλουν με καινουργιες κινητοποιησεις.

Οποιος και αν ειναι ο νικητης των προεδρικων εκλογων θα εχει να αντιμετωπισει ακομα μεγαλυτερες αναταραχες. Τα ΜΜΕ μιλουν για την πιθανοτητα ενος "καυτου" καλοκαιριου διαδηλωσεων και αναταραχης.

Τα αφεντικα ανησυχουν για την αναταραχη και η οργανωση τους, CPNF, εχει αρχισει συνομιλιες με την κυρια συντεχνιακη ομοσπονδια με σκοπο ενα καινουργιο "κοινωνικο συμβολαιο" για να διατηρηθει η "κοινωνικη συνοχη".

Οι κινητοποιησεις των εργαζομενων και μαθητων που καταφεραν τεσσερις συνεχομενες εξευτελιστικες ηττες σε μια συντηρητικη κυβερνηση με μεγαλη κοινοβουλευτικη πλειοψηφια μεσα σε χρονικο διαστημα λιγο περισσοτερο απο ενα χρονο, δημιουργουν ενα σημαντικο προηγουμενο οχι μονο για τους Γαλλους αλλα για τους εργαζομενους και νεολαιους σε καθε μερος της γης.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Απεργιες για αυξησεις

Πανω απο μισο εκατομμυριο γερμανοι εργαζομενοι στην βιομηχανια μεταλλου πραγματοποιησαν απεργιες τον Γενναρη - Φεβραρη ζητωντας μισθολογικες αυξησεις. Στο ομοσπονδο κρατιδιο της Βαβαριας πανω απο 20,000 χιλιαδες μηχανικοι συνεχιζουν την απεργια για τους καθως οι εργοδοτες αρνηθηκαν να παραχωρησουν αυξησεις.

Οι εργαζομενοι στην βιομηχανια μεταλλου στην Γερμανοι αποτελουν ισως την πιο ισχυρη συντεχνια στην Ευρωπη, με πανω απο τρια εκατομμυρια μελη.

Τα προηγουμενα χρονια ο φοβος των απολυσεων ειχε αναγκασει τους εργαζομενους να δεχθουν αυξησεις μισθων χαμηλοτερες απο τον πληθωρισμο.

Ομως τωρα η ιδια η κυβερνηση μιλα ανοικτα για οικονομικη ανακαμψη - ολοκληρη η εκστρατεια του Χελμουτ Κολ για να κερδισει τις περσινες εκλογες βασιζοταν σ'αυτη την οικονομικη ανακαμψη. Οι εταιρειες εχουν γεματα τα βιβλια με παραγγελιες και οι εργοδοτες καμνουν μεγαλα κερδη.

Την ιδια ωρα ομως η κυβερνηση του Κολ εχει επιβαλει νεους φορους. Ο φορος εισοδηματος αυξηθηκε κατα 7.5% τον Γενναρη για ενα χρονο σαν "φορος αλληλεγγυης" για να καλυψει τις κυβερνητικες δαπανες στην ανατολικη Γερμανια.

Η ηγεσια της συντεχνιας IG Metal ζητα τωρα αυξησεις 6%. Τα αφεντικα ζητουν σαν ανταλλαγμα απο τους εργαζομενους να παραχωρησουν ορισμενα ωφεληματα τους. Απειλουν μαλιστα με ανταπεργιες (λοκ-αουτ) αν συνεχιστουν οι προειδοποιητικες απεργιες.

Τα αφεντικα εχουν την υποστηριξη ενος νομου που αρνειται ολα τα ωφεληματα των κοινωνικων ασφαλισεων σε εργαζομενους που απολυονται κατα τη διαρκεια εργατικων διαφορων.

Ωστοσο οι γερμανοι εργαζομενοι εχουν τη δυναμη και μπορουν να κερδισουν ακομα και απεναντι σ'αυτες τις απειλες, φτανει να χρησιμοποιησουν πραγματικα τη δυναμη τους.

ΜΕΞΙΚΟ

η κριση συνεχιζεται

"Ειμαστε ολοι Μαρκος". Αυτο ηταν το συνθημα εκατο χιλιαδων διαδηλωτων που ξεχυθηκαν στους δρομους της πολης του Μεξικου.

Η διαδηλωση αυτη, η μεγαλυτερη που εχει γινει στην πολη εδω και πολλα χρονια, ειχε σαν αφορμη την αποφαση της κυβερνησης να ξεκινησει ξανα τον πολεμο της εναντια στους εξεγερμενους Ζαπατιστας στα νοτια της χωρας.

Ο προεδρος του Μεξικο Ερνεστο Ζεντιγιο διεκοψε τις συνομιλιες με τους εξεγερμενους αγροτες και διεταξε το στρατο να εξαπολυσει νεες επιθεσεις εναντια στα προπυργια των Ζαπατιστας στην επαρχια Τσιαπας.

Ο Ζεντιγιο ορκιστηκε να συλλαβει τον αρχηγο τους Μαρκος και να διαλυσει τους Ζαπατιστας.

Ο ιδιος ο Μαρκος εχει γινει συμβολο για τον καθε ενα που μισα την κυβερνηση και θελει να την ξεφορτωθει.

Οι ανταρτες Ζαπατιστας, οι περισσοτεροι απο τους οποιους ειναι παμφτωχοι αγροτες, αρχισαν την εξεγερση τους πριν απο ενα χρονο διαμαρτυρομενοι για τις αθλιες συνθηκες διαβιωσης.

Η κυβερνηση ειχε δεχθει να διαπραγματευθει μαζι τους μεχρι προσφατα. Ομως αλλαξε τακτικη οταν η οικονομια της χωρας μπηκε σε βαθια κριση με την καταρευση του μεξικανικου πεσος, λιγο πριν απο τα χριστουγεννα του 94. Η ολοκληρωτικη οικονομικη καταρευση αποφευχθηκε με ενα πακετο βοηθειας πολλων δισεκατομμυριων δολλαριων απο την αμερικανικη κυβερνηση. Αλλα το τιμημα που πρεπει να πληρωσει το Μεξικο γι'αυτη την βοηθεια ειναι ενα νεο αγριο προγραμμα περικοπων.

Ο Ζεντιγιο διακινδυνευει ελπιζοντας σε μια γρηγορη επιτυχια εναντια στους Ζαπατιστας για να στηριξει την εξουσια του και να μπορεσει να περασει τα μετρα λιτοτητας. Η αντισταση στην πολιτικη του συνεχως δυναμωνει και οι πιθανοτητες να τα καταφερει συνεχως μειωνονται

Οι φοιτητες του Πανεπιστημιου κινητ

Κλιμακωση του αγωνα με

Απο τις αρχες του περασμενου Φλεβαρη τα προβληματα στο Πανεπιστημιο βγηκαν στην επιφανεια με τον πιο εντονο τροπο. Τις τελευταιες βδομαδες το Πανεπιστημιο βρισκεται σε κατασταση μαχης, με φοιτητικες συνελευσεις να διαδεχονται η μια την αλλη, με αποχες απο τα μαθηματα και πορειες διαμαρτυριας.

Φοιτητες, Διοικητικο Προσωπικο και Συγκλητος του Πανεπιστημιου βρισκονται σε ανοιχτη ρηξη με το Υπουργειο Παιδειας και την συγκυβερνηση. Αφου περιεκοψε τον προϋπολογισμο του Πανεπιστημιου κατα 3,6 εκατομμυρια λιρες προσπαθει τωρα να βαλει χερι και στην ιδια την αυτονομια του Πανεπιστημιου.

Η κυβερνηση κατεθεσε νομοσχεδιο στη βουλη το οποιο θα της δινει το δικαιωμα να διοριζει τον προεδρο και αντιπροεδρο του Συμβουλιου του Πανεπιστημιου. Το νομοσχεδιο υποστηριζουν τα δυο κομματα της συγκυβερνησης, ΔΗΣΥ και ΔΗΚΟ, με επικεφαλης την προσωποποιηση του συναγερμικου αυταρχισμου, τον προεδρο της επιτροπης παιδειας το Νικο Αναστασιαδη.

Οι κινητοποιησεις των φοιτητων ειχαν μεγαλη συμμετοχη και ζωντανια. Μπορουν να κερδισουν τη συμπαρασταση των εργαζομενων και να πιεσουν την κυβερνηση. Η συναντηση τους με τους δημοσιου υπαλληλους εξω απο τη Βουλη που διαμαρτυρονταν για τις συνθηκες στεγασης τους ηταν μια καλη ευκαιρια για να το κανουν.

Συνελευσεις

Οι κινητοποιησεις των φοιτητων που επικεντρωθηκαν στο ζητημα του διορισμου ξεκινησαν με μονοωρη αποχη απο τα μαθηματα στις 9/2, την ιδια μερα δηλαδη που ξεκινουσε το Διοικητικο Προσωπικο την επ'αοριστο απεργια του διεκδικωντας την αντιπροσωπευση τους στο Συβουλιο του Πανεπιστημιου.

Στις 14/2 γενικη συνελευση των φοιτητων που κρατησε μεχρι τα μεσανυχτα αποφασισε να κλιμακωσει τα μετρα στη συγκρουση τους με την κυβερνηση με κινητοποιησεις εξω απο το Υπουργειο Παιδειας και τη βουλη το βραδυ της Τεταρτης 15/2 και ξανα το απογευμα της επομενης, την ωρα που θα συζητουσε η βουλη το νομοσχεδιο.

Η πορεια της Τεταρτης αν και μαζικη δεν καταφερε να κανει τους φοιτητες να νιωσουν πραγματικα οτι κατεβαιναν σε δυναμικο αγωνα. Η νυχτερινη πορεια εξω απο τις κλειστες πορτες του Υπουργειου και της βουλης αφαιρεσαν αντικειμενικα απο την κινητοποιηση οποιαδηποτε αιχμη.

Ομως, μετα απο μια πρωτοφανη σε μεγεθος Γενικη Συνελευση των φοιτητων την επομενη, η κινητοποιηση της Πεμπτης πηρε ενα εντελως διαφορετικο χαρακτηρα. Η συμμετοχη ηταν ακομα πιο μαζικη και η διαθεση εξαιρετικα πιο μαχητικη παρολη τη βροχη. Σ'ολη τη διαρκεια της πορειας οι φοιτητες μοιραζαν ενημερωτικα φυλλαδια στον κοσμο. Φτανοντας εξω απο τη βουλη οι φοιτητες δεν σταματησαν να φωναζουν "Αυτονομια-Παιδεια-Ελευθερια" ενω με το που εμφανιστηκε ο Αναστασιαδης τα πνευματα οξυνθηκαν στο σημειο οπου χρειαστηκε η αστυνομια για να δημιουργησει διαδρομο για να μπορεσει να μπει στη βουλη.

Παρα την επιμονη των φοιτητων να παρουσιαστει εκπροσωπος της βουλης για να του επιδωσουν ψηφισμα δεν εμφανιστηκε κανενας παραγοντας. Ωστοσο μπροστα στον ογκο και τον παλμο της κινητοποιησης των φοιτητων η βουλη αποφασισε ν'αναβαλει τη συζητηση και ψηφιση του νομοσχεδιου για την επομενη της συνεδρια.

Την Παρασκευη 17/2 μετα απο εισηγηση της ηγεσιας της φοιτητικης ενωσης ΦΕΠΑΝ, η αποχη ανασταλθηκε μεχρι τη μερα που θα συζητιοταν ξανα το νομοσχεδιο στη βουλη.

Την 1/3 σε μια Γενικη Συνελευση που πηραν μερος 1000 απο τους 1500 περιπου φοιτητες του Πανεπιστημιου, αποφασισαν επ'αοριστο αποχη απο τα μαθηματα, αποκλεισμο του προεδρικου την ιδια μερα και διαδηλωση που θα κατεληγε στη βουλη την επομενη 2/3.

Η διαμαρτυρια εξω απο το προεδρικο τελικα δεν εγινε αλλα η συμμετοχη στην κινητοποιηση εξω απο τη βουλη ηταν και παλι εντυπωσιακη. Τοσο ωστε η βουλη υποχρεωθηκε για ακομα μια φορα ν'αναστηλει τη ψηφιση του νομοσχεδιου.

Μετα απο αυτη την εξελιξη, η Γενικη Συνελευση της ΦΕΠΑΝ αποφασισε στις 3/3, εκτος απο τη συνεχιση της αποχης, να κλιμακωσει τα μετρα με σχηματισμο ανθρωπινης αλυσιδας γυρω απο το Πανεπιστημιο στις 7/3, πορεια στο προεδρικο στις 8/3 και πορεια προς τη βουλη στις 9/3 την ωρα που θα συζητιεται το θεμα.

Μπορουν να νικησουν

Οι κινητοποιησεις του τελευταιου μηνα εδειξαν οτι οι φοιτητες εχουν την δυναμη ν'ανατρεψουν τα σχεδια της κυβερνησης. Φανηκαν ωστοσο και καποιες αδυναμιες στον τροπο οργανωσης του αγωνα που μπορουν και πρεπει να ξεπεραστουν για να κερδιθει ο αγωνας τους.

Ασφαλως το ζητημα του διορισμου του προεδρου και αντιπροεδρου του Συμβουλιου του Πανεπιστημιου απο τον Κληριδη ειναι ζητημα για το οποιο οι φοιτητες πρεπει να δωσουν την μαχη. Πρεπει ν'αποτρεψουν τη δημιουργια προηγουμενου παραβιασης της αυτονομιας του Πανεπιστημιου απο την κυβερνηση. Η αυτονομια ειναι ζητημα αρχης, οσες φλυαρες διαβεβαιωσεις κι αν δινει ο Αναστασιαδης για "σεβασμο της αυτονομιας" του Πανεπιστημιου.

Αυτο τον αγωνα ομως οι φοιτητες μπορουν και πρεπει να τον συνδεσουν μαζι με ολα τα αλλα προβληματα που αντιμετωπιζουν τα τελευταια τρια χρονια. Προβληματα στεγασης: οι φοιτητες ειναι υποχρεωμενοι να παρακολουθουν διαλεξεις μεχρι και τις 9 το βραδυ γιατι δεν υπαρχουν αιθουσες, η βιβλιοθηκη υπολειτουργει και χωροι διαλειμματος και ψυχαγωγιας δεν υπαρχουν.

Η κυβερνηση ωστοσο προχωρησε στο να περικοψει τον προϋπολογισμο του Πανεπιστημιου κατα 30% ενω δινει με τη σεσουλα εκατονταδες εκατομμυρια για στρατιωτικους εξοπλισμους.

Η κυβερνηση που θελει να βαλει χερι στην αυτονομια του Πανεπιστημιου ειναι και η κυβερνηση των περικοπων και της υποβαθμισης της ποιοτητας σπουδων στο Πανεπιστημιο. Ειναι βολικο για την κυβερνηση ν'αντιμετωπιζει αυτα τα ζητηματα ξεκομμενα το ενα απο το αλλο.

Οι φοιτητες δεν πρεπει να της κανουν αυτο το χατιρι. Μεσα απο τον αγωνα τους πρεπει να συνδεσουν αυτα τα ζητηματα, ξεσκεπαζοντας την υποκρισια της κυβερνησης που θελει να δινει την εικονα οτι "αγκαλιαζει με στοργη" το Πανεπιστημιο.

Επιπροσθετα για να δυναμωσει ο αγωνας των φοιτητων χρειαζεται να ζητηθει και η ενεργη συμπαρασταση

ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Αρχη στις κινητοποιησεις στο πανεπιστημιο εκανα οι 150 του Διοικητικου Προσωπικου οταν στις 9 Φλεβαρη ξεκινησαν απεργια με αιτημα την εκπροσωπιση τους στο Διοικητικο Συμβουλιο του Πανεπιστημιου. Ταυτοχρονα εβαλαν και το ζητημα της ανατροπης της προσπαθειας της κυβερνησης να περιορισει την ανεξαρτησια του Πανεπιστημιου με τον διορισμο του προεδρου και αντιπροεδρου του Συμβουλιου απο τον Κληριδη.

Η απεργια που κρατησε δυο μερες περιφρουρηθηκε αποτελεσματικα απο τους απεργους που σε μια περιπτωση χρειαστηκε να συγκρουστουν με καθηγητη που προσπαθησε να σπασει την απεργια και να λειτουργησει τη βιβλιοθηκη.

Η απεργια διακοπηκε μετα απο προταση τροπολογιας του νομοσχεδιου για συμμετοχη 2 μελων του προσωπικου στο συμβουλιο απο τα μειοψηφουντα κομματα ΑΚΕΛ - ΕΔΕΚ και υποσχεση απο τον Αναστασιαδη του Συναγερμου, οτι θα δεχοταν τη συμμετοχη ενος μονο εκλεγμενου μελους του προσωπικου στο Συμβουλιο χωρις δικαιωμα ψηφου.

Η απεργοι ειχαν τη δυναμη και μπορουσαν να αντιμετωπισουν αποτελεσματικα τον Αναστασιαδη αν συνεχιζαν τον αγωνα τους, προσθετοντας μαλιστα στα αιτηματα τους την αμεση επιλυση του προβληματος των φρικτων συνθηκων κατω απο τις οποιες εργαζονται εδω και τρια χρονια. Ιδιαιτερα στο βαθμο που θα συνδεονταν με τον αγωνα τον φοιτητων που αρχισε αμεσως μετα.

Στην διαρκεια της διαμαρτυριας του διοικητικου προσωπικου εξω απο τη βουλη μια εργαζομενη ειπε χαρακτηριστικα στην εφημεριδα μας: "Το γραφειο μου βρισκεται ουσιαστικα σε διαδρομο και ειναι μικροτερο απο το μεγεθος ενος ανοικτου λογιστικου βιβλιου".

Εργαζομενοι και φοιτητες, περα απο την μεταξυ τους ανταλλαγη ανακοινωσεων αλληλεγγυης, μπορουσαν να ενωναν τον αγωνα τους στη πραξη, συντονιζοντας και κλιμακωνοντας τον.

Αυτο θα εβαζε πραγματικα τα δυο ποδια της κυβερνησης σε ενα παπουτσι.

Η διημερη απεργιακη κινητοποιηση του διοικητικου προσωπικου φανηκε ωστοσο να υποχρεωνει τη κυβερνηση σε καποιες - εστω αμυδρες - παραχωρησεις. Αυτο λειτουργησε καταλυτικα στην αποφαση των φοιτητων για τη ληψη δυναμικοτερων μετρων μερικες μερες αργοτερα.

Στη γενικη συνελευση των φοιτητων στις 13 Φλεβαρη ακουστηκε το επιχειρημα: "Το διοικητικο προσωπικο με την απεργια του εδειξε τη μονη γλωσσα που καταλαβαινει η κυβερνηση".

Να απομονωθου

Ο ρολος της συναγερμικης φοιτητικης παραταξης "Πρωτοπορια" στο Πανεπιστημιο ξεσκεπαστηκε μεσα απο τις κινητοποιησεις και τις γενικες συνελευσεις των φοιτητων.

Η προσπαθεια της "Πρωτοποριας" να παιξει το ρολο του πυροσβεστη μεσα στο φοιτητικο κινημα υποστηριζοντας την αποκλιμακωση των μετρων την εχουν απομονωσει απο την συντριπτικη πλειοψηφια των φοιτητων.

Η "Πρωτοπορια" που στις περσινες φοιτητικες εκλογες εξασφαλισε το 50% των ψηφων βρεθηκε στη γενικη συνελευση των 1000 φοιτητων να παιρνει μολις το 10% των ψηφων για την αντιπροταση της για διημερη αποχη αντι για επ'αοριστον αποχη.

Ειναι φανερο οτι οσο κλιμακωνονται τα μετρα και η συγκρουση με την κυβερνηση του συναγερμου τοσο θα αποδυναμωνονται τα φερεφωνα τους στο Πανεπιστημιο που ανεξαρτητα απο το ευηχο ονομα τους δεν αποτελουν παρα την ουρα του φοιτητικου κινηματος.

Η απομονωση στην οποια εχει περιπεσει σημερα η "Πρωτοπορια" μπορει να σφραγιστει μονο αν οι φοιτητες απαντησουν στην κινδυνολογια που προσπαθει να καλλιεργησει ισχυροζομενη οτι "οπως παμε θα χασουμε το εξαμηνο". Τα γρηγορα και θετικα αποτελεσματα μπορουν να ερθουν μονο μεσα απο την κλιμακωση της αποχης σε καταληψη του Πανεπιστημιου. Διαφορετικα υπαρχει ο κινδυνος αυτοι που σημερα προσπαθουν να τουμπαρουν τον αγωνα των φοιτητων να ζητησουν στο τελος και τα ρεστα.

Η ΠΟΦΝΕ να συμπαρασταθει

Οι κινητοποιησεις των φοιτητων του Πανεπιστημιου τον τελευταιο μηνα α-

οποιουνται καταληψη

και των Καθηγητων και του Διοικητικου Προσωπικου που αντιμετωπιζουν ακριβως τα ιδια προβληματα.

Μια τετοια συνολικη συνδεση των αιτηματων μαζι με την ενοτητα φοιτητων και εργαζομενων στο Πανεπιστημιο μπορουν ν'αναγκασουν την κυβερνηση ν'αποσυρει το νομοσχεδιο και να δωσει τα χρηματα που χρειαζονται για να λυθουν τα χρονια προβληματα του Πανεπιστημιου.

Τα μετρα και οι κινητοποιησεις των φοιτητων θα πρεπει να κλιμακωθουν κι οχι να εξαρτουνται απο τις συνεδριασεις της βουλης. Η αποχη διαρκειας θα πρεπει να κλιμακωθει με καταληψη του Πανεπιστημιου. Τα επιχειρηματα οτι η κυβερνηση εχει την πλειοψηφεια και μπορει να κανει οτι θελει στη Βουλη ειναι ψεμμα. Οταν οι φοιτητες βρισκονται συνεχως στους δρομους και πληροφορουν το κοσμο για τα προβληματα τους, οταν οργανωνουν πορειες και αλλες διαμαρτυριες εχουν ενα πολιτικο κοστος για την κυβερνηση.

Στην Ελλαδα οι κινητοποιησεις των φοιτητων και των μαθητων την εποχη του Μητστοτακη ειχαν σαν αποτελεσμα την παραιτηση του υπουργου παιδειας Κοντογιανοπουλου ενω σημερα οι καταληψεις και οι διαδηλωσεις των σπουδαστων των ΤΕΙ αναγκασαν τον νυν υπουργο Γεωργιο Παπανδρεου να αλλαξει τρεις φορες το νομοσχεδιο για τα ΤΕΙ και τελικα θα αναγκαστει να το βαλει στο ψηγειο.

Η κλιμακωση του αγωνα με καταληψη, πρεπει να συνοδευτει με κινητοποιησεις και πλατητερη διαφωτιση του κοσμου. Οι φοιτητες πρεπει να προσπαθησουν να εξασφαλισουν ψηφισματα συμπαραστασης απο φοιτητες αλλων σχολων (ΑΤΙ, Νοσηλευτικης, Ξενοδοχειακης) απο τις οργανωσεις των εκπαιδευτικων ΟΕΛΜΕΚ, ΟΛΤΕΚ, ΠΟΕΔ αλλα και τις αλλες συνδικαλιστικες οργανωσεις

Αυτο θα υποχρεωσει την κυβερνηση, τους διαφορους βουλευτες και αρμοδιους ν'αντιμετωπισουν αμεσα τα αιτηματα των φοιτητων.

Δαφνος Οικονομου

ν οι ηττοπαθεις

ποτελεσαν φανταστικη ευκαιρια για να κερδηθει η ενταξη της ΦΕΠΑΝ στην ΠΟΦΝΕ πραγμα που θα σημαινε το δυναμωμα του φοιτητικου κινηματος γενικα κι ενα γερο χαστουκι στους ακροδεξιους.

Η ηγεσια της ΠΟΦΝΕ ωστοσο εχει δειξει καθε διαθεση ν'αφησει την ευκαιρια να περασει ανεκμεταλλευτη. Τη στιγμη που η τεραστια πλειοψηφια των φοιτητων απομονωνε την "Πρωτοπορια" αποφασιζοντας δυναμικο αγωνα, η ηγεσια της ΠΟΦΝΕ οχι μονο μπορουσε αλλα οφειλε να δειξει με εργα την συμπαρασταση της στους φοιτητες του Πανεπιστημιου καλωντας 24ωρη πανφοιτητικη αποχη και κοινη πορεια στο Προεδρικο. Κατι τετοιο θα δυναμωνε τη θεση των φοιτητων στη συγκρουση τους με την κυβερνηση αλλα θα εκανε ταυτοχρονα ξεκαθαρο στους φοιτητες τη σημασια της ενταξης της ΦΕΠΑΝ στο συλλογικο δευτεροβαθμιο οργανο των ελληνοκυπριακων φοιτητικων ενωσεων.

Η ελλειψη ενος μαχητικου προσανατολισμου απο πλευρας της ηγεσιας της ΠΟΦΝΕ εγινε τραγικα ξεκαθαρη οταν η φοιτητικη ενωση της Ξενοδοχειακης, ΦΕΝΑΞΙΚ, που υπαγεται στην ΠΟΦΝΕ, ανακοινωσε σειρα κινητοποιησεων: αποχη απο τα μαθηματα για τις 8 και 9 Μαρτη, πορεια στο προεδρικο στις 15/3 και επ'αοριστο αποχη απο τις 27/3. Ολα αυτα χωρις η ΠΟΦΝΕ να κανει την παραμικρη προσπαθεια να συντονισει τις κινητοποιησεις των φοιτητων του Πανεπιστημιου και των Σπουδαστων της Ξενοδοχειακης, γεγονος που θα εξασφαλιζε οχι μονο την ουσιαστικη ενοτητα του φοιτητικου κινηματος αλλα και την αποτελεσματικοτερη συγκρουση με την κυβερνηση. Πολυ περισσοτερο που τα προβληματα οπως το στεγαστικο ειναι κοινα και στους δυο.

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΠΡΑΞΗ

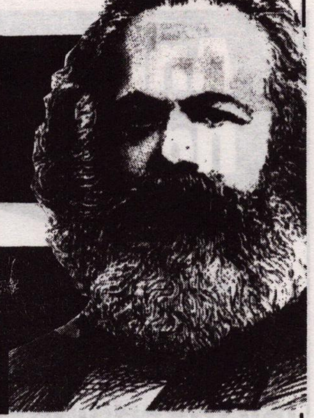

Η παλη για την απελευθερωση των γυναικων

Απο τις αρχες του 20ου αιωνα η γυναικα αρχιζει να συνειδητοποια τις διακρισεις εναντιον της και παλευει να ανατρεψει αυτη την εικονα. Η μερα που σημαδεψε αυτη τη παλη ηταν η 8η του Μαρτη 1908 στη Νεα Υορκη οπου χιλιαδες εργατριες ιματισμου βγηκαν στους δρομους απαιτοντας καλυτερες συνθηκες εργασιας.

Απο τοτε, καθε 8 του Μαρτη, η δυναμικη αυτη διαδηλωση των εργατριων της Νεας Υορκης, εγινε η αφορμη για πολλες αλλες απεργιες και κινητοποιησεις στην Ευρωπη για ανατροπη της καταπιεσης οχι μονο της γυναικας αλλα ολοκληρης της εργατικης ταξης.

Σημερα στα τελη του 20ου αιωνα ειναι αρκετοι αυτοι που χαμογελουν πονηρα ακουοντας τον ορο «γυναικεια καταπιεση» διοτι πιστευουν οτι το να μιλα καποιος σημερα για γυναικεια καταπιεση ειναι κατι το ξεπερασμενο. Αλλοι παλι προσπαθουν να υπερτονιζουν τις αλλαγες που εχουν γινει μεχρι σημερα με τις διαφορες νομοθεσιες που κατοχυρωνουν την ισοτητα των δυο φυλων, για να λενε οτι δεν υπαρχει ουσιαστικο προβλημα.

νομοθετικες αλλαγες;

Με τους αγωνες τους οι γυναικες καταφεραν σιγουρα να αλλαξουν πολλα. Ομως η συμμετοχη των γυναικων στην παραγωγη και στις υπηρεσιες δεν εφερε αυτοματα και την εξαλειψη των διακρισεων, των προκαταληψεων, της ανισοτητας και καταπιεσης τους.

Μεσα στην δυνη της οικονομικης κρισης, η δεκαετια του ΄80 σε διεθνες επιπεδο, δεν σημανε μονο την επιθεση των καπιταλιστων εναντια σε ολη την εργατικη ταξη αλλα και ενάντια στις κατακτησεις της γυναικας.

Στις ΗΠΑ στα τελη της δεκαετιας του ΄80 οι μισθοι των γυναικων ηταν στα ιδια επιπεδα του 1955 ενω σε πολλες δουλειες ξαναμπηκαν οι διακρισεις σε γυναικεια και ανδρικα επαγγελματα. Το δικαιωμα εκτρωσης που κατακτηθηκε τη δεκαετια του ΄70 αρχισε να καταργειται απο Πολιτεια σε Πολιτεια.

Στην Ελλαδα που η ισοτητα κατοχυρωθηκε με το Συνταγμα του 1975, εμεινε τυπικη. Στι Τραπεζες για παραδειγμα που το 40% των εργαζομενων ειναι γυναικες μονο το 1-3% ειναι στις ανωτερες θεσεις.

Στην Κυπρο οι προκαταληψεις ειναι πολυ πιο εντονες. Τοσο στις δουλειες οσο και στην καθημερινη ζωη η ισοτητα ειναι ακομα πολυ πισω. Πολλοι ειναι οι νομοι που νομοθετουν την ισοτητα των γυναικων και ανδρων, ομως η εφαρμογη τους στο τελος εξαρταται απο την διαθεση του καθε εργοδοτη.

Η πλειοψειφια των εργατριων στα εργοστασια ελαχιστα κερδισαν απο τις νομοθεσιες, και αυτο φαινεται και απο τα στοιχεια που δινει το Υπουργειο Εργασιας. Η διαφορα μισθων μεταξυ ανδρων και γυναικων στις ανωτερες διοικητικες και διευθυντικες θεσεις ειναι 24,5% ενω η μισθολογικη διαφορα μεταξυ εργατων και εργατριων στην βιομηχανια φτανει σε ποσοστο το 77,7%!

Σημερα εχουμε νομοθεσιες για την ισομισθια, για προστασια της μητροτητας, τον πολιτικο γαμο. Τι ομως εφαρμοζεται; Ενω ο νομος για την ισομισθια ψηφιστηκε απο το ΄89, εμεινε στα χαρτια. Η προστασια της μητροτητας, συνεχιζει να μεταφραζεται απο τους εργοδοτες σαν λογος για απολυση.

Η κατασταση γινεται χειροτερη οσο κατεβαινει κανεις την κοινωνικη κλιμακα. Οι νομοθεσιες αυτες αχρηστευονται τελειως. Ποια ειναι η θεση της γυναικας που δουλευει στα χωραφια χωρις κανενα ωραριο και μετα κανει και το «μεροκαματο» στο σπιτι; Μπορει να κερδισε την «ισοτητα» να οδηγα τεραστια γεωργικα μηχανηματα, ομως οταν αφυπηρετησει στα 68 της θα παρει 80 λιρες κοινωνικη συνταξη! Τι να κανει με τετοιο ποσο;

Αρκετες γυναικες σημερα κανουν «ανδρικες» δουλιες. Η εικονα της μαυροφορεμενης γυναικας σε συνεργεια συντηρησης δρομων ή στις οικοδομες ειναι πολυ εντονη κι ομως σε καμια περιπτωση δεν εφαρμοζεται ο νομος για «ιση αμοιβη για ιση εργασια» για αυτες τις γυναικες.

Μπροστα σε αυτη την εικονα φαινεται και η αδυναμια των Γυναικειων Οργανωσεων οι οποιες εχουν σαν λαβαρο την εξασφαλιση καποιων μεταρρυθμισων σε νομικο επιπεδο και κοινοβουλευτικες διαδικασιες.

ή ταξικοι αγωνες;

Σημερα οι γυναικες αποτελουν ενα μεγαλο ποσοστο της εργατικης ταξης. Η καθημερινη συμμετοχη στην παραγωγη, τις κανει να αισθανονται ολο και πιο εντονα την καταπιεση και τις διακρισεις εναντιον τους αλλα ταυτοχρονα δυναμωνει η αυτοπεποιθηση τους για να παλεψουν εναντια σε αυτα. Η απαντηση ομως δεν μπορει να ειναι ουτε ατομικη, ουτε γυναικεια, αλλα μια απαντηση ολης της εργατικης ταξης.

Μεσα στις σημερινες συνθηκες που απο την μια οι εργοδοτες θελουν να παγοποιησουν τους μισθους, ενω απο την αλλη η κυβερνηση πετσοκοβει τις κοινωνικες παροχες στην υγεια, την παιδεια, η γυναικα σπρωχνεται ολο και πιο πολυ στο σπιτι για να καλυψει αυτες τις αναγκες της οικογενειας.

Σημερα ειναι φανερο οχι μονο στις γυναικες αλλα και στους αντρες εργαζομενους οτι η λιτοτητα, οι περικοπες στην Υγεια και την Παιδεια, τα χαμηλα μεροκαματα και οι απολυσεις, κτυπουν οχι μονο την γυναικα αλλα ολη την εργατικη οικογενεια.

Βλεπουν ποσο υποβαθμιστηκε η ιατροφαρμακευτικη περιθαλψη απο τις περικοπες. Βλεπουν ποσο απιθανο ειναι να καταφερουν πια να σπουδασουν τα παιδεια τους σε αυτο το συστημα που ταχα παρεχει δωρεαν παιδεια. Πολλοι αναγκαζονται για να τα βγαλουν περα να κανουν δυο και τρεις δουλειες, αμα βρισκουν.

Ολα αυτα εχουν σπρωξει στη δραση σημαντικα κομματια της εργατικης ταξης. Μεσα απο αυτη τους δραση αντρες και γυναικες αλλαζουν ιδιεες. Οι αντρες αρχιζουν να βλεπουν τις γυναικες που παλευουν διπλα τους σαν ισες και εγκαταλειπουν τις προκαταληψεις τους για το ρολο της γυναικας. Οι ιδιες οι γυναικες αποχτουν περισσοτερη αυτοπεποιηθηση και βλεπουν οτι μαζι με τους αντρες μπορουν να διεκδικησουν πιο αποτελεσματικα τα δικαιωματα τους.

Οσο θα δυναμωνουν οι αγωνες της εργατικης ταξης τοσο περισσοτερο θα αλλαζει και αυτη η κατασταση. Σε αυτη τη καυτευθυνση, στη παλη για το σοσιαλισμο βρισκεται η προοπτικη της απελευθερωσης των γυναικων.

Δημος Παφου

Αντισταση στις ιδιωτικοποιησεις

Το Δημοτικο Συμβουλιο Παφου μελετα την ιδιωτικοποιηση μερους των εργασιων του Σφαγειου. Συμφωνα με το Συμβουλιο, τα οικονομικα προβληματα του Σφαγειου προκαλεσαν ενα συσσωρευμενο ελλειμμα £1,2 εκατομμυριων.

Το Δημοτικο Συμβουλιο μελετα σχεδιο ιδιωτικοποιησης που υπεβαλαν οι δημοτικοι συμβουλοι Φ. Κρητιωτης (ΔΗΚΟ) και Δ. Μελας (ΑΚΕΛ) και που προβλεπει την απολυση 30 υπαλλήλων.

Η συντεχνια ΣΗΔΗΚΕΚ-ΠΕΟ αντεδρασε εναντια στην ιδιωτικοποιηση ενω η δημοτικη ομαδα του ΑΚΕΛ προτεινε εναλλακτικες λυσεις που ουσιαστικα προκειται για μερικη ιδιωτικοποιηση.

Οπως συμβαινει και με το σφαγειο Κοφινου, η κυβερνηση με τις περικοπες οδηγει τους οργανισμους αυτους σε χρεωκοπια για να τις κηρυξει μετα οικονομικα "μη βιωσιμες" επιχειρησεις και να προωθησει την ιδιωτικοποιηση τους.

Οι τελευταιοι που μπορουν να θεωρηθουν υπευθυνοι για τα ελλειμματα του δημου Παφου ειναι οι ιδιοι οι υπαλληλοι του Σφαγειου. Ο πραγματικος υπευθυνος ειναι η ιδια η κυβερνηση που προσπαθει να εφαρμοσει το προγραμμα λιτοτητας και περικοπων. Η επιχορηγηση της κυβερνησης στην Τοπικη Αυτοδιοικηση το 1994 ηταν £2 εκατομμυρια ενω φετος στους προϋπολογισμους για το 1995, το ποσο ειναι £0,5 εκατομμυριο. Αυτη η "βοηθεια" της κυβερνησης οπως καταγγειλαν και οι ιδιοι οι δημαρχοι δεν ειναι παρα "μια σταγονα στον ωκεανο".

Η κυβερνηση απο καιρο μελετα την ιδιωτικοποιηση κι εχει σε πολλες περιπτωσεις προχωρησει στην αναθεση υπηρεσιων του κρατους στον ιδιωτικο τομεα. Αυτο εκανε στο Τμημα Δημοσιων Εργων, στην Ηλεκτρομηχανολογικη Υπηρεσια, στο Κτηματολογιο και στην ΑΤΗΚ. Παραλληλα προχωρα στην ιδιωτικοποιησης της Μαρινας Λαρνακας και σε υπηρεσιες που προσφερονται στα αεροδρομια Λαρνακας και Παφου ενω γινεται λογος τελευταια για ιδιωτικοποιηση της Τραπεζας Αναπτυξης.

Σαν αποτελεσμα της κρισης του καπιταλιστικου συστηματος η συνταγη των ιδιωτικοποιησεων σημαινει κερδοσκοπια για τους καπιταλιστες φορτωνοντας τα βαρη της κρισης στους ωμους των εργαζομενων.

Ιδιωτικοποιησεις σημαινει απολυσεις, μειωση μισθων και ωφελυματων, ακριβεια, κακες υπηρεσιες ενω για τους καπιταλιστες φαγοποτι. Γι'αυτο οι εργαζομενοι στις υπηρεσιες που αντιμετωπιζουν ιδιωτικοποιηση και απειλουνται με απολυσεις αντιστεκονται δυναμικα.

Κουλλα Αρεστη

Η απεργια στα καυσιμα

Η συμπαρασταση εφερε αποτελεσμα

Οι εργαζομενοι στις εταιρειες πετρελαιοειδων στο αεροδρομιο, BP, ESSO και MOBIL κερδισαν μια πρωτη μαχη εναντια στην προσπαθεια των εταιρειων να δημιουργησουν κοινοπραξια και να παραβιασουν τους ορους της συμβασης προχωροντας σε απολυσεις, υποβαθμισεις και αλλα.

Η απεργια αναγκασε τις εταιρειες να αποσυρουν τις επιστολες απολυσης χώρις ωστοσο να αποσυρουν και τα σχεδια σε βαρος των εργαζομενων στις εταιρειες που δημιουργησαν την κοινοπραξια στα αεροδρομια.

Τον περασμενο Δεκεμβρη οι εταιρειες ξαναδοκιμασαν να περασουν την κοινοπραξια απειλωντας με απολυση 14 εργαζομενους, χωρις ωστοσο να τα καταφερουν. Τωρα εφαρμοσαν ετσιθελικα την κοινοπραξια και εδωσαν επιστολες απολυσης σε οσους αρνηθηκαν να ακολουθησουν τους νεους ορους εργοδοτησης.

Η απαντηση των εργαζομενων υπηρξε αμεση και δυναμικη. Απεργια διαρκειας στα αεροδρομια η οποια επεκταθηκε σχεδον αμεσως και στις αποθηκες των τριων εταιρειων με αποτελεσμα να διακοπει η παροχη καυσιμων προς τα πρατηρια και τις βιομηχανιες.

Παρολες τις απειλες και τους εκφοβισμους οι εταιρειες δεν καταφεραν να σπασουν την διαθεση των απεργων του αεροδρομιου και την συμπαρασταση που βρηκαν απο τους συναδελφους τους στις αποθηκες. Οι φιλεργοδοτικες μεσολαβησεις του υπουργειου εργασιας δεν τους ξεγελασαν. Η Γενικη Συνελευση στις αποθηκες τις απερριψε και αποφασισε να συνεχισει την απεργια συμπαραστασης μεχρι να αποσυρθουν οι απολυσεις.

Οι εταιρειες σε μια τελευταια προσπαθεια δοκιμασαν να βγαλουν πετρελαιοειδη εξω απο τις αποθηκες για να εφοδιασουν τα πρατηρια χρησιμοποιωντας ιδιωτικη εταιρεια μεταφορας. Ομως ουτε αυτη η απεργοσπαστικη επιχειρηση πετυχε. Οι οδηγοι αρνηθηκαν να παιξουν τον ρολο του απεργοσπαστη και σταθηκαν στο πλευρο των απεργων δειχνοντας εμπρακτα και σε μια καθοριστικη στιγμη την αλληλεγγυη και την συμπαρασταση τους στους απεργους.

Μετα απο τρεις μερες γενικης απεργιας οι εταιρειες υποχωρησαν. Οι σκηνες που διαδραματιστηκαν το Σαββατο 4 Μαρτη μπροστα στην πυλη των αποθηκων της BP ηταν καθοριστικες. Η ESSO εσπασε πρωτη και αποσυρε τις επιστολες απολυσης. Ζητησε να εξυπηρετηθουν τα πρατηρια της ομως οι απεργοι δηλωναν πως δεν θα σταματησουν την απεργια αν δεν αποσυρουν και οι αλλες δυο εταιρειες τις απολυσεις. Σε λιγο οι εταιρειες αναγκαζονταν κατω απο αυτη την πιεση να υποχωρησουν και να αποσυρουν τις απολυσεις.

Καθοριστικο ρολο σ'αυτη την νικη επαιξε η ενοτητα και αποφασιστικοτητα των ιδιων των εργαζομενων και οι συνεχεις συνελευσεις τους. Αυτο που πραγματικα εδωσε την «χαριστικη βολη» στις εταιρειες ηταν η αξιοθαυμαστη συμπαρασταση και εργατικη αλληλεγγυη που εδειξαν οι εργαζομενοι στις αποθηκες καυσιμων και των τριων εταιρειων.

Αυτο τον παραγοντα ηταν που επρεπε να αξιοποιησουν ακομα παραπανω οι ηγεσιες των συντεχνιων για να αναγκασουν τις εταιρειες οχι μονο να αποσυρουν τις απολυσεις αλλα να δεχτουν οτι η κοινοπραξια δεν θα παραβιασει με κανεναν τροπο τους ορους που προβλεπουν οι συμβασεις.

Αντιθετα οι ηγεσιες των συντεχνιων καταφεραν να περασουν στην Συνελευση των εργατων στις αποθηκες την αποψη οτι πρεπει μετα την ανακληση των απολυσεων να σταματησουν την απεργια σαν ενδειξη καλης θελησης. Ετσι οι εργαζομενοι στις εταιρειες στο αεροδρομιο εμειναν να συνεχιζουν μονοι τους τον αγωνα εναντια στη κοινοπραξια.

Σιγουρα οι εργαζομενοι στις εταιρειες πετρελαιοειδων στο αεροδρομιο εχουν μεγαλη δυναμη και μπορουν να τσακισουν τις εταιρειες, αφου μπορουν να σταματησουν την τροφοδοτηση καθε αεροπλανου. Ομως δεν επρεπε να μεινουν μονοι τους να συνεχισουν τον αγωνα. Χρειαζονται την συμπαρασταση των αλλων εργαζομενων στις εταιρειες πετρελαιοειδων, στις αποθηκες ακομα και στα πρατηρια. Μονο ετσι μπορουν να αναγκασουν τις εταιρειες να θαψουν μια και καλη τα οποια σχεδια τους σε βαρος των εργαζομενων.

Νικος Αγιομαμιτης

κοινοπραξια: αντεργατικη συμπαιγνια

Οι εργαζομενοι γνωριζουν καλα πως η κοινοπραξια, παρολες τις διαβεβαιωσεις των εταιρειων, σημαινει απολυσεις, μεταθεσεις και υποβιβασμους. Εκτος απο τις απολυσεις με τις οποιες απειλουνται τρεις μονιμοι και πεντε εκτακτοι εργαζομενοι, αλλοι τρεις θα μετατεθουν και αλλοι τρεις επιθεωρητες θα υποβιβαστουν σε εργατες. Χαρακτηριστικα ενας εργαζομενος μας δηλωσε: *«εμεις δουλευαμε απο τοτε που οι εταιρειες ηταν μεσα στα τροχοσπιτα και τις παραγκες, εμεις τις καναμε εταιρειες και τωρα μας λενε το ευχαριστω».* Ακομα οι εταιρειες απαιτουν νεους ορους και κανονισμους που εντατικοποιουν ακομα παραπανω την δουλεια οπως αυτο της «ομοχειριας». Αντι δηλαδη η τροφοδοτηση των αεροπλανων με καυσιμα να γινεται απο τρεις εργαζομενους οπως προνοουν οι κανονισμοι ασφαλειας και ετσι γινονταν μεχρι σημερα, να γινεται απο ενα ατομο.

Γι'αυτους τους λογους οι εργαζομενοι ειναι εναντια στην κοινοπραξια αλλα και γιατι ξερουν οτι αυτη θα ειναι η αρχη για χειροτερα στο μελλον. Ηδη μιλουσαν για το οτι οι εταιρειες ετοιμαζουν σχεδια για την δημιουργια κονοπραξιας και στις αποθηκες καυσιμων.

Εργατικα ατυχηματα

Δολοφονιες των καπιταλιστων

Ενας ακομα εργατης εχασε με τραγικο τροπο την ζωη του σε εργατικο ατυχημα. Ενω εργαζοταν με αλλους συναδελφους του στο υπο ανεγερση εργοστασιο κατασκευης πογιαδων ΚΡΕΤΑ ηρθε σε επαφη με μπετονιερα που η πομπα της αγγιξε στα ηλεκτροφορα καλωδια της περιοχης με αποτελεσμα να διοχετευθουν στο κορμι του 11 χιλιαδες βολτς και να πεθανει ακαριαια.

Τα τελευταια χρονια τα εργατικα ατυχηματα εχουν παρει μεγαλες διαστασεις. Πολλα απο αυτα ηταν θανατηφορα ή οδηγησαν σε σοβαρους τραυματισμους.

Το Υπουργειο Εργασιας απο την μερια του αρκειται στο να καταγραφει τα ατυχηματα αυτα και να κανει στατιστικες αντι να αναγκασει τους εργοδοτες να λαμβανουν ολα τα μετρα προστασιας της υγειας και της σωματικης ακεραιοτητας των εργατων.

Αυτες οι στατιστικες μαρτυρουν μια φρικαλεα πραγματικοτητα. Γυρω στα 180 εκατομμυρια εργατικα ατυχηματα καταγραφονται καθε χρονο σε ολοκληρο το κοσμο.

Στην Κυπρο συμφωνα με στοιχεια που δινει το γραφειο του Υπουργειου Εργασιας που ασχολειται με τα εργατικα ατυχηματα ειχαμε για το 1990, 1220 εργατικα ατυχηματα τα 5 απο τα οποια ηταν θανατηφορα, το 1991 ειχαμε 1015 ατυχηματα με 7 θανατηφορα, το 1992 ειχαμε 1078 ατυχηματα με 8 θανατηφορα και το 1993 ειχαμε 1099 ατυχηματα με 8 θανατηφορα. Για το 1994 δεν εχουν δοθει ακομα καποια επισημα στοιχεια.

Εχουμε δηλαδη ενα μεσο ορο 3 εργατικα ατυχηματα την ημερα, χωρια αυτα που ουτε καν αναφερονται απο τους εργατες φοβουμενοι μηπως χασουν την δουλεια τους.

Μεσα στην υστερια του κυνηγητου του κερδους οι εργοδοτες υποβαθμιζουν τον τομεα της ασφαλειας των εργαζομενων στους χωρους δουλειας. Ξοδευουν ψιχουλα για την ασφαλεια των εργατων και με την "ανοχη" του Υπουργειου Εργασιας μετατοπιζουν απο πανω τους την εγκληματικη αδιαφορια για την ασφαλεια των εργαζομενων φορτωνοντας την στους ιδιους τους εργατες. Οι εργοδοτες αλλα και το Υπουργειο Εργασιας προσπαθουν να δωσουν την εικονα οτι για τα εργατικα ατυχηματα φταιει ο "ανθρωπινος παραγοντας", και οτι οι εργατες ειναι απροσεκτοι με αποτελεσμα να γινονται ατυχηματα. Οι αφισες που κυκλοφορα το Υπουργειο και οι καμπανιες που κανει καθε χρονο εχουν σαν κεντρικο σημειο οτι η ασφαλεια των εργατων στους χωρους δουλειας εξαρταται απο τους ιδιους που πρεπει να ειναι πιο προσεχτικοι.

Η αληθεια ομως ειναι εντελως διαφορετικη. Οι εργοδοτες δεν εχουν καμια ορεξη να πληρωσουν για κατι που δεν θα τους αποδωσει αμεσα κερδη, οπως τα μετρα ασφαλειας. Μαλιστα εντατικοποιουν την παραγωγη και πιεζουν τους εργατες να δουλευουν με πολυ γρηγορους ρυθμους με αποτελεσμα να γινονται ατυχηματα.

Ακομα και αν αναγκαστουν να πληρωσουν καποιο προστιμο γιατι δεν εφαρμοζουν μετρα ασφαλειας αυτο ειναι τοσο ασημαντο σε συγκριση με τα οσα βγαζουν απο την εντατικοποιηση των ρυθμων δουλειας και οσα γλυτωνουν απο την μη εφαρμογη των μετρων ασφαλειας που δεν τους νοιαζει καθολου.

Οι εργοδοτες δεν προκειται να παρουν μετρα ασφαλειας απο μονοι τους. Μονο η πιεση απο τους ιδιους τους εργαζομενους μπορει να τους αναγκασει να πληρωσουν για μετρα ασφαλειας. Οι εργατες δεν πρεπει να δεχονται να δουλεψουν σε καμια περιπτωση αν ο εργοδοτης δεν τους εξασφαλισει πρωτα ασφαλεις και υγιεινες συνθηκες δουλειας. Οι συντεχνιες πρεπει να καλυψουν τους εργατες που κατεβαινουν σε απεργια ζητωντας μετρα ασφαλειας και να μην περιμενουν να γινει πρωτα καποιο ατυχημα και μετα να βαλουν το θεμα.

Το θεμα της ασφαλειας των εργαζομενων δεν πρεπει να αντιμετωπιζεται σαν δευτερευον ουτε μπορει να μπαινει υπο διαπραγματευση. Η υγεια και η ζωη των εργατων δεν μπορει να παζαρευεται.

Μονο με απεργιες και κινητοποιησεις πειθονται οι εργοδοτες να παρουν τα αναγκαια μετρα ασφαλειας. Μονο ετσι θα σταματησουν οι εργατες να θυσιαζονται στον βωμο του κερδους των καπιταλιστων.

Ντινος Ιασωνος

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΤΗΛΕΦΩΝΗΤΩΝ

αναμενουν στο ακουστικο...

Η υπομονη που εδειξαν οι τηλεφωνητες της Δημοσιας Υπηρεσιας και η πιστωση χρονου που εδωσαν στην κυβερνηση για να εφαρμοσει τη συμφωνια του 1981 για αναβαθμιση των μισθολογικων κλιμακων εφθασε στο απροχωρητο. Ετσι στις 23 του περασμενου Φεβραρη κατεβηκαν σε 24ωρη προειδοποιητικη απεργια.

Οι κλιμακες που εχουν οι τηλεφωνητες ειναι Α1-Α2-Α5 που σημαινει οτι ενας τηλεφωνητης ξεκινα με £300 τον μηνα καθαρα. Απο τους 68 τηλεφωνητες που υπαρχουν στην κυβερνηση οι 31 βρισκονται στην κλιμακα Α1. Για να φθασει καποιος στην Α5 με £550 τον μηνα καθαρα χρειαζονται 23 ολοκληρα χρονια και μετα δεν υπαρχει καμια ανελιξη.

Ενας τηλεφωνητης με 42 χρονια υπηρεσια παιρνει σημερα £560 τον μηνα καθαρα!

Με αυτους τους μισθους οι τηλεφωνητες οχι μονο δεν εχουν μια "αξιοπρεπη και ανθρωπινη ζωη" αλλα δυσκολευονται να τα βγαλουν περα, ιδιαιτερα αν σκεφτει κανεις τη φυση της δουλειας τους και το γεγονος οτι οι 62 απο τους 68 τηλεφωνητες ειναι ατομα με ειδικες αναγκες, τυφλοι, αναπηροι πολεμου και παραπληγικοι.

Αυτο που διεκδικουν με τον αγωνα τους ειναι την επεκταση των υφισταμενων κλιμακων, δηλαδη να ξεκινουν απο την κλιμακα Α2 και να φθανουν στην Α7 με δυο προσαυξησεις για τις θεσεις προαγωγης.

Η Κυβερνηση κοροϊδευει

Το αιτημα για αναβαθμιση των τηλεφωνητων υπαρχει απο το 1988 οταν με τον Νομο 17/88, τηλεφωνητες στη δημοσια υπηρεσια διοριζονται ειτε αποφοιτοι της Σχολης Τηλεφωνητων που λειτουργει στη Σχολη Τυφλων, ειτε άλλα ατομα με ειδικες αναγκες, αποφοιτοι Σχολης Μεσης Παιδειας.

Απο το 1981 η ΠΑΣΥΔΥ ειχε συμφωνησε με την κυβερνηση να δινονται οι κλιμακες Α2-Α5-Α7 σε οσους απασχολουνται στη δημοσια υπηρεσια και εχουν απολυτηριο Γυμνασιου.

Δικαιολογημενα οι τηλεφωνητες ζητουν την αναβαθμιση τους αφου ειναι μονοι για τους οποιους η κυβερνηση αρνειται να εφαρμοσει τη συμφωνια που εγινε.

Απο το 1993 που εβαλαν επισημα τα αιτηματα τους η κυβερνηση οχι μονο τους αγνοησε αλλα και τους κοροϊδευει απο πανω. Δυο μερες πριν την απεργια απερριψε τα αιτηματα τους και ζητησε να καταργηθουν σταδιακα οι θεσεις τηλεφωνητων. Δηλαδη, να μη συμπληρωνονται οι θεσεις των τηλεφωνητων που αφυπηρετουν αλλα να εχει το δικαιωμα η κυβερνηση να προσλαμβανει στη θεση τους ωρομισθιους εργατες με χαμηλοτερο μισθο. Επισης μ'αυτο τον τροπο η κυβερνηση προσπαθει να εξαλειψει και τις λιγοστες ευκαιριες εργοδοτησης για αναπηρους.

Η κοροϊδια και το θρασος της κυβερνησης εσπρωξε τους τηλεφωνητες να κατεβουν σε 24ωρη απεργια.

Η απεργια

Οι απεργοι πορευθηκαν στο προεδρικο ζητωντας να συναντησουν τον προεδρο ο οποιος αρνηθηκε να τους δεχτει γιατι *"η πολιτικη του προεδρου ειναι να μην συζητα με απεργους"*. Μετα απο επιμονη των τηλεφωνητων ηρθε το μηνυμα απο το προεδρικο οτι θα ορισθει ημερομηνια συνάντησης με τον προεδρο πανω στη βαση οτι "ο προεδρος εχει ευαισθησιες".

Μετα απο αυτη την υποσχεση οι υπευθυνοι του κλαδου καλεσαν τη διαλυση της καθιστικης διαμαρτυριας και την αναστολη της απεργιας παρολο που αρκετοι απεργοι απαιτησαν να μεινουν μεχρι το βραδυ στο προεδρικο και να συνεχισουν την απεργια.

Την ημερα της απεργιας επισημη ανακοινωση του Υπουργειου Οικονομικων εξογκωσε τους μισθους των τηλεφωνητων και απερριπτε τα αιτηματα τους στη βαση οτι *"η αναβαθμιση των θεσεων θα σημαινει £105.000 ετησια δαπανη και θα δημιουργησει προηγουμενο και για αλλους κλαδους"*.

Ο θυμος και η αγανακτηση των τηλεφωνητων αλλα και η θεληση τους για αγωνα φανηκε οχι μονο απο την αγωνιστικη διαθεση που εδειξαν στην απεργια αλλα και απο τη μαζικοτητα που ειχε η Γενικη τους Συνελευση τον περασμενο Δεκεμβρη.

Ωστοσο η ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ κρατησε πισινη. Οπως μας ειπε ο απεργος Στελιος Αλεξανδρου: "Η ΠΑΣΥΔΥ ηταν σιωπηρα υπερ μας. Θα μπορουσε ομως να μας υποστηριξει πιο σθεναρα, να παρει πρακτικα μετρα και ν'απαντησει στην επισημη ανακοινωση". Για την ιδια την απεργια ειπε: "Επρεπε να ριξουμε το βαρος στη δημοσιοτητα, να βγαλουμε ενημερωτικα φυλλαδια για να κερδισουμε τη συμπαθεια του κοσμου με το μερος μας. Η 24ωρη απεργια επρεπε να μην αναστελλετο, να μεναμε εκει στο προεδρικο κι οχι να παρακαλουμε τον Κουρο να μας κλεισει συναντηση με τον προεδρο".

Απεργια διαρκειας

Οι τηλεφωνητες εχουν καθε δικαιο με το μερος τους γι'αυτο καθε εργαζομενος στο δημοσιο τομεα πρεπει να τους συμπαρασταθει ανεπιφυλαχτα. Ηδη μια τετοια πρωτοβουλια εγινε στο Μακαρειο Νοσοκομειο οπου μαζευτηκαν 146 υπογραφες συμπαραστασης σε ψηφισμα που κυκλοφορησε και δοθηκε στους απεργους.

Οι τηλεφωνητες μπορει να ειναι διασκορπισμενοι σε διαφορες υπηρεσιες αλλα εχουν την δυναμη να προκαλεσουν χαος στην τηλεφωνικη συνδεση της Δημοσιας Υπηρεσιας.

Η νεα πιστωση χρονου που εδωσε ο κλαδος μεχρι να ορισθει συναντηση με τον προεδρο πρεπει να ειναι και η τελευταια. Το επομενο βημα πρεπει να ειναι η οργανωση απεργιας διαρκειας, πιεζοντας την ΠΑΣΥΔΥ ν'αναλαβει ενεργο ρολο αυτη την φορα, να γινει ενημερωση του κοσμου και να ζητηθει η συμπαρασταση κι απο αλλους κλαδους στο δημοσιο.

Αυτος ειναι ο μονος τροπος για ν'αποκτησει η κυβερνηση "ευαισθησιες" και να κερδισουν οι τηλεφωνητες τον αγωνα τους.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

ΟΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΦΕΡΝΟΥΝ ΤΗ ΝΙΚΗ

Συσκευαστηρια

Οι εργοδοτες των συσκευαστηριων αρνηθηκαν να μειωσουν το ωραριο της Παρασκευης κατα 30 λεπτα οπως προνοουσε η συμφωνια για μειωση του ωραριου απο 39.5 σε 39 ωρες την βδομαδα. Με τον πιο προκλητικο τροπο δηλωναν πως το ωραριο ειναι ηδη μειωμενο αφου οι εργατες κανουν διαλειμμα.

Οι 500 εργαζομενοι απαντησαν στην προκληση αμεσα και δυναμικα. Εκλεισαν τα συσκευαστηρια και μετετρεψαν την σταση εργασιας σε απεργια διαρκειας.

Η απεργια ειχε αμεσα αποτελεσματα. Οι εργοδοτες ζημιώναν καθε μερα σχεδον 400.000 λιρες. Εξη μερες ηταν αρκετες για να αναγκασουν τους ιδιοχτητες των συσκευαστηριων να υποχωρησουν και να μειωσουν το ωραριο κατα 30 λεπτα, την ημερα της Παρασκευης, οπως προνοουσε η συμφωνια του 1992.

Σφαγειο

Η νικη στα συσκευαστηρια δεν ηταν μια μεμονωμενη περιπτωση. Αντιθετα αμεσως μετα ακολουθησε η νικη των εργαζομενων στο κεντρικο σφαγειο Κοφινου.

Ηταν αρκετη μια 24ωρη απεργια των εργαζομενων για να καταφερει οτι δεν καταφεραν για εφτα χρονια τα συνεχη διαβηματα, οι εκκλησεις, και οι ατελειωτες συζητησεις της ηγεσιας της συντεχνιας στα γραφεια των υπουργειων.

Η κυβερνηση για χρονια δεν προωθουσε στην βουλη την εγκριση των κανονισμων συνταξεως και φιλοδωρηματος που συμφωνησαν οι συντεχνιες με το Συμβουλειο του σφαγειου. Το αποτελεσμα ηταν οι εργαζομενοι να πληρωνουν την νυμφη και να μη δινεται φιλοδωρημα σ'οσους αφυπηρετουν, ειτε αλλαζουν δουλεια ή αποχωρουν για λογους υγειας. Σε αυτη τη κατασταση βρεθηκαν τα τελευταια χρονια τουλαχιστον 6 εργαζομενοι που αφυπηρετησαν χωρις να παρουν γροσι.

Αμεσως μετα την κυρηξη της 24ωρης το υπουργειο οικονομικων αποσυρε τις επιφυλαξεις του για τους κανονισμους αλλα προσπαθησε να κανει αλλη μανουβρα για να βαλει χερι στο φιλοδωρημα των εργαζομενων. Θελει αντι να δινει τεσσερεις εβδομαδες φιλοδωρημα για καθε χρονο να δινει μονο δυο, και η μονιμοποιηση των νεων υπαλληλων να γινεται στον ενα χρονο αντι στους εξη μηνες που ισχυει τωρα.

Οι εργαζομενοι σταματησαν την απεργια αλλα συνεχισαν την αποχη απο τις υπερωριες, σαν μετρο πιεσης. Μονο κατω απο τις συνεχεις εκκλησεις της ηγεσιας της συντεχνιας αλλα και μετα την δημιουργια επιτροπης αγωνα οι εργαζομενοι αποφασισαν να σταματησουν την αποχη απο τις υπερωριες.

Οι εργαζομενοι εδειξαν πολυ «καλη θεληση» και ανοχη για εφτα ολοκληρα χρονια χωρις αποτελεσμα. Μιας ημερας δικη τους δραση ομως ηταν αρκετη για να πετυχουν οσα δεν πετυχαν αυτα τα χρονια της ανοχης και του συμβιβασμου.

Αυτο ειναι μια σημαντικη εμπειρια που θα βοηθησει τους εργαζομενους στο σφαγειο να ολοκληρωσουν τη νικη τους και να αντιμετωπισουν και τις αλλες επιθεσεις που ετοιμαζει η κυβερνηση με την ιδιωτικοποιηση την εντατικοποιηση και τις εξαντλητικες συνθηκες δουλειας.

Για να εχουν συνεχεια

Η νικες των εργαζομενων στα συσκευαστηρια και το σφαγειο δειχνουν πως μπορουμε να σπασουμε την αδιαλλαξια και τον «τσαμπουκα» των εργοδοτων και της κυβερνησης. Πως οι αγωνες μπορουν να νικησουν.

Η συμμετοχη και η δραση των ιδιων των εργαζομενων σ'αυτους τους αγωνες ηταν καθολικη και μαζικη. Σταθηκαν ενωμενοι, περιφρουρησαν την απεργια τους και δεν υποχωρησαν παρολο τον πολεμο που τους εκαναν οι εργοδοτες, τα ΜΜΕ, ακομα και οι αγροτικες οργανωσεις. Σημαντικο ρολο στην εξελιξη αυτων των απεργιων επαιξε και το γεγονος οτι καθοδηγουνταν απο απεργιακες επιτροπες που εκλεγηκαν αμεσα απο τους ιδιους τους εργαζομενους. Ετσι οχι μονο ελεγχαν και πιεζαν τους συντεχνιακους αλλα εδωσαν και το μυνημα στους εργοδοτες οτι οι εργαζομενοι δεν μενουν απαθεις αλλα ετοιμαζονται και οργανωνονται.

Αυτες οι νικες δειχνουν οτι η εργατικη ταξη εχει τη δυναμη και μπορει οχι μονο να αντιμετωπισει τις επιθεσεις των εργοδοτων και της κυβερνησης αλλα να περασει και στην αντεπιθεση και να διεκδικησει καλυτερες αυξησεις και ορους εργοδοτησης για την επομενη περιοδο.

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπαναστaση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποreιας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Οργανωσης
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Εκδοτης - Υπευθυνος για το νομο:
Ντινος Αγιομαμιτης

ΘΕΑΤΡΟ

Το ημερολογιο της Αννας Φρανκ

Αυτες τις μερες το Σατυρικο Θεατρο, παρουσιαζει το «ημερολογιο της Αννας Φρανκ» με την ευκαιρια της συμπληρωσης περνηντα χρονων απο το τελος του Β΄ Παγκοσμιου Πολεμου.

Δεν πρεπει να αφησουμε τη φρικη του ναζισμου να ξεχαστει. Το ημερολογιο της Αννας Φρανκ ειναι μια σημαντικη συμβολη σε αυτο το σκοπο

Το εργο μας μεταφερει στην κατεχομενη, απο τους Ναζι, Ολλανδια. Μια οικογενεια Γερμανοεβραιων, οι Φρανκ, αναγκαζονται να φυγουν απο την χωρα τους και να εγκατασταθουν στην Ολλανδια, οταν ο Χιτλερ εγινε καγκελαριος του Ραϊχ.

Απο το 1933 μεχρι το 1939 οι Φρανκ πιστεψαν οτι γλυτωσαν απο την βαρβαροτητα του Χιτλερ. Ομως το 1940, οι φασιστικες ορδες πατησαν την Ολλανδια. Οι Εβραιοι που ηταν τα κυριωτερα θυματα της φασιστικης θυριωδιας καταδιωκτηκαν και εδω.

Η πιθανοτητα να οδηγηθουν στα στρατοπεδα του Αουσβιτς, του Μπουχενβαλτ και του Μαουτχαουζεν, οπου εξοντωνονταν καθημερινα, μεσα σε φουρνους αεριων, δεκαδες χιλιαδες κρατουμενοι, αναγκασε την οικογενεια Φρανκ να κρυβεται σε μια σοφιτα μαζι με αλλους εβραιους φιλους τους.

Για δυο χρονια, οκτω ατομα εζησαν σε μια στεναχορη σοφιτα, παρεα με το φοβο, την πεινα, την αγωνια της συλληψης αλλα παραλληλα περιμενοντας και ελπιζοντας την ηττα του ναζισμου. Η Αννα, η μικροτερη κορη της οικογενειας Φρανκ, ολο αυτο το διαστημα καταγραφει στο ημερολογιο της τα γεγονοτα που διαδραματιζονται μεσα σε αυτο το χωρο, αποτυπωνει το φοβο και την αγωνια αυτων των ανθρωπων. Μεσα στην απομονωση τους οι ανθρωποι αυτοι ζουν μια φορτισμενη σχεση. Την αγαπη και την αλληλεγγυη διαδεχεται ο καυγας και η απογνωση και αντιστροφα.

Ο σκηνοθετης του εργου εστησε μια αξιολογη παρασταση, η οποια κρατα το ενδιαφερον του θεατη. Το σκηνικο και τα κουστουμια καταφεραν να μας μεταφερουν μισο αιωνα πισω, οι ηθοποιοι μας επεισαν για τον ρολο που ενσαρκωναν, κι ακομα καταφεραν να μας μεταδωσουν το φοβο και την αγωνια των ηρωων του εργου, για το αβεβαιο μελλον τους.

Ειναι μια παρασταση που αξιζει να τη δουμε, οχι μονο γιατι ειναι αξιολογη, αλλα γιατι ειναι μια κραυγη εναντια στο φασισισμο. Ειναι ενα εργο που σημερα που οι φασιστες ξανασηκωνουν κεφαλι αποκτα μια ιδιαιτερη επικαιροτητα.

Η δημιουργια νεοφασιστικων κομματων ειδικα στην Ευρωπη, ο εκφοβισμος και οι δολοφονιες μεταναστων, ειναι γεγονοτα που δεν πρεπει να μας αφηνουν αδιαφορους. Σημερα που ο καπιταλισμος αναγκαζεται να βρει νεους αντοδιοπομπαιους τραγους για να τους φορτωσει την κριση, η παλη εναντια στην αναβιωση των φασιστικων οργανωσεων ειναι καθηκον καθε δημοκρατη.

Σ΄ολοκληρη την Ευρωπη χιλιαδες αγωνιστες μπαινουν στη δραση εναντια στους φασιστες. Η ευχη της Αννας Φρανκ οτι «δεν μπορει ο ανθρωπος θα νικησει το κτηνος» δεν μπορει να μεινει ανεκπληρωτη.

Μαρω Ιωαννου

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

8/3
Φοιτητες και Σοσιαλισμος

15/3
Ρατσισμος: τι ειναι και πως παλευεται

22/3
Ναρκωτικα και καπιταλισμος

29/3
Ο αλλος αντιαποικιακος αγωνας

Ολες οι συζητησεις γινονται στα γραφεια της οργανωσης και αρχιζουν η ωρα 8:00 μμ

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο
Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10
ΟΝΟΜΑ _______________________
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ___________________

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Μπορειτε να βρειτε αυτο το βιβλιο και αλλα πολλα στο Μαρξιστικο βιβλιοπωλειο της Εργατικης Δημοκρατιας ή στα τραπεζακια που στηνει στις πλατειες

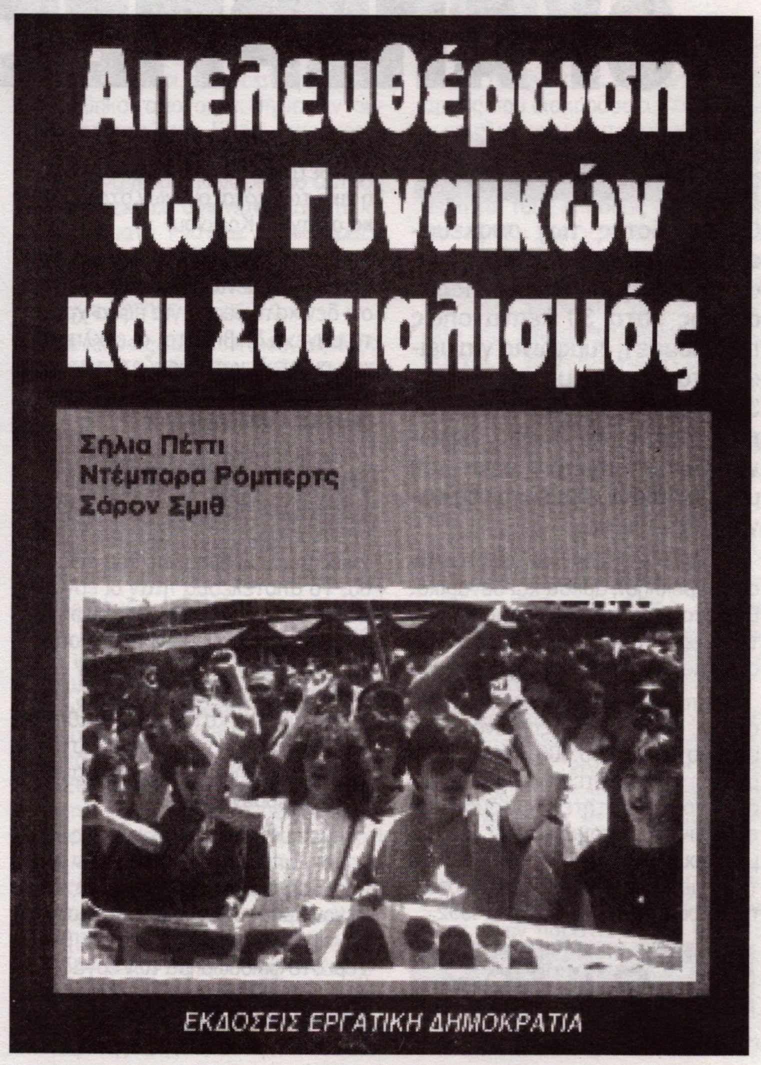

Ο αλλος αντιαποικιακος αγωνας

Φετος συμπληρωνονται 40 χρονια απο την εναρξη του ανταρτικου της ΕΟΚΑ την 1η Απριλη 1955. Η Κυβερνηση και ο Συναγερμος, το κομμα που στεγαζει τους εοκατζηδες (της Α', Β', και υποψηφιους για την Γ') εχουν εξαπολυσει ενα εθνικιστικο μπαραζ με μια αγρια ηρωολατρεια και χοντρα ψεμματα που διαστρεβλωνουν την ιστορικη πραγματικοτητα για τον αντιαποικιακο αγωνα, την ΕΟΚΑ και τον Γριβα.

Προσπαθουν να παρουσιασουν την ΕΟΚΑ σαν την μονη οργανωση που παλεψε εναντια στην αποικιοκρατια και οτι ο αγωνας της ηταν οπως ειπε ο Ματσης *«ο αγνοτερος και ο ωραιοτερος που εγινε ποτε»*. Κατηγορουν το ΑΚΕΛ οτι συνεργαστηκε με τους Αγγλους και απονεμουν ευσημα στον καθε εοκατζη ασχετα με τον ρολο που επαιξε τοτε ή αργοτερα στην ΕΟΚΑ Β'.

Αυτα ολα ειναι χοντρα ψεμματα. Το ΑΚΕΛ οχι μονο δεν συνεργαστηκε με τους Αγγλους αποικιοκρατες το '55 - '59 αλλα οργανωσε μερικες απο τις μαζικοτερες εργατικες κινητοποιησεις και διαδηλωσεις εναντια στην αποικιοκρατια. Η διαφωνια του με την ταχτικη του ανταρτικου ηταν απολυτα σωστη. Εκεινο που χρειαζοταν δεν ηταν ενα ανταρτικο απο φασιστες αντικομμουνιστες οπως τον Γριβα αλλα ενα μαζικο κινημα ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων που να εχει στην πρωτοπορεια του την εργατικη ταξη και να στρεφεται οχι μονο εναντια στην αποικιοκρατια αλλα και εναντια στα ντοπια στηριγματα της, την πλουτοκρατια και την εθναρχια που πολλες φορες συνταχτηκε με την αποικιοκρατικη εξουσια.

Βεβαια το ΑΚΕΛ δεν μπορεσε να ηγηθει ενος τετοιου κινηματος γιατι ακολουθησε πολιτικη εθνικης ενοτητας και προτιμησε τη συμμαχια με την εθναρχια και την αστικη ταξη και την υιοθετηση της ενωσης αντι να παλεψει για το κοινο αντιαποικιακο μετωπο ελληνων και τουρκων. Αυτο ηταν το λαθος στη πολιτικη του ΑΚΕΛ που οδηγησε στην διασπαση και τη συγκρουση ελληνων και τουρκων εργατων στη Κυπρο και οχι η αντιθεση του στην ταχτικη του ανταρτικου.

Αυτος δεν ηταν ενας αναποφευκτος δρομος για την αριστερα. Αυτο τουλαχιστον μαρτυρα η ιδια ιστορια του ΑΚΕΛ και οι μεγαλοι αγωνες που εμφανιστηκαν κυριως την δεκαετια του '40.

αντιαποικιακοι αγωνες

Οι αντιαποικιακοι αγωνες της κυπριακης εργατικης ταξης, ξεκινησαν πολυ πριν εμφανιστει η ΕΟΚΑ και ο Γριβας.

Η εξαθλιωση και η καταπιεση του λαου απο τους Αγγλους ειχαν σαν αποτελεσμα μεγαλους εργατικους αγωνες. Αγωνες που εκαναν μαζι ελληνες και τουρκοι της Κυπρου. Τοτε η διασπαση μεταξυ τουρκων και ελληνων ηταν σχεδον αγνωστη μεσα στην εργατικη ταξη.

Μπροσταρης σε αυτους τους αγωνες ηταν το νεαρο ΚΚΚ που ταχθηκε απο την αρχη της ιδρυσης του, στα 1924 εναντια στο αιτημα της Ενωσης και καταγγελε τους *«υποστηρικτες της ενωσης σαν τους μεγαλυτερους εχθρους γιατι διχαζουν το λαο σε ελληνες και τουρκους»* και υποσχοταν να παλεψει σε ενα κοινο αντιαποικιακο αγωνα ελληνων και τουρκων της Κυπρου με προοπτικη *«την απελευθερωση της Κυπρου απο τα χερια της καπιταλιστικης και ιμπεριαλιστικης Αγγλιας και την δημιουργια της Σοβιετικης Σοσιαλιστικης Δημοκρατιας της Κυπρου»*.

Η κυριαρχια ομως του σταλινισμου στην ΕΣΣΔ στα τελη της δεκαετιας του ΄20, εκάναν το ΚΚΚ να εγκαταλειψει πολυ νωρις αυτη την προοπτικη. Κυριαρχησε η σταλινικη θεωρια των σταδιων και της ταξικης συνεργασιας που ελεγε οτι μπορουμε να συνεργαστουμε τωρα με την πατριωτικη αστικη ταξη για την εθνικη απελευθερωση και μετα βλεπουμε για τον σοσιαλισμο.

Ετσι αφησε τους παπαδες και τους εθνικιστες να εκμεταλευτουν την αγανακτηση του κοσμου που ξεσηκωθηκε πολλες φορες εναντια στην αποικιοκρατια, να μπουν μπροστα και να προβαλουν το συνθημα της Ενωσης με την Ελλαδα σαν την μονη προοπτικη του αγωνα.

Παρολα αυτα η εργατικη ταξη εδινε το δικο της στιγμα με τους κοινους αγωνες της για καλυτερες συνθηκες δουλειας και ζωης. Η απεργια των 3000 ελληνων και τουρκων εργατων στο Μαυροβουνι το 1936 εμεινε ιστορικη για τον ηρωισμο και την ενοτητα της εργατικης ταξης.

Φανταστικες ηταν και οι απεργιες του '48 με σημαντικοτερη την απεργια των μεταλλωρυχων της ΚΜΕ. Ηταν μια απεργια που κρατησε 124 μερες και πηραν μερος 2000 χιλιαδες μεταλλωρυχοι ελληνες και τουρκοι που συγκλονισε ολοκληρη την Κυπρο. Χαρακτηριστηκε απο μαζικες συγκεντρωσεις και συνελευσεις των απεργων στις οποιες επαιρναν μερος και οι γυναικες και τα παιδια τους, μαχητικες πορειες στην περιοχη των μεταλλειων, τα γυρω χωρια και τις πολεις και συγκρουσεις με την αστυνομια και τους απεργοσπαστες.

Δυο φορες η αστυνομια ανοιξε πυρ εναντιον των απεργων τραυματιζοντας δεκαδες απο αυτους ενω απεργοι τραβιονταν καθε μερα στα κρατητηρια και τα δικαστηρια του αποικιακου καθεστωτος. Πανω απο εκατο πενηντα απεργοι, αναμεσα τους πολλες γυναικες, καταδικαστηκαν σε φυλακισεις απο 2 μηνες μεχρι 2 χρονια ή με χρηματικα προστιμα για την συμμετοχη τους σε «παρανομες» πορειες και συγκεντρωσεις.

Ενα πρωτοφανες κυμα συμπαραστασης απο ολοκληρη την εργατικη ταξη εκδηλωθηκε προς τους απεργους με πορειες, συλλαλητηρια και οικονομικη ενισχυση. Παιδια εσπαζαν τους κουμπαραδες τους για να δωσουν τα ελαχιστα γροσια τους στους απεργους και στις οικογενειες τους. Γιατροι, νοσοκομες ακομα και κουρεις προσφεραν δωρεαν υπηρεσιες στους απεργους.

Οι μονοι που συνταχτηκαν με το μερος της αποικιοκρατικης εξουσιας ηταν η ΣΕΚ που δημιουργηθηκε τοτε σαν απεργοσπαστικη συντεχνια και γυριζε στα χωρια της περιοχης για να βρει απεργοσπαστες για την εταιρεια και η εθναρχια που κατασυκοφαντουσε καθημερινα τον αγωνα των απεργων ενω ο αρχιεπισκοπος Μακαριος ο Β' τους καλουσε να επιστρεψουν πισω στη δουλεια τους.

Δυστυχως αυτοι οι αγωνες που μπορουσαν πολυ ευκολα να παρουν τον χαρακτηρα γενικευμενης εξεγερσης εναντια στην αποικιοκρατια εμειναν χωρις συνεχεια γιατι η ηγεσια του ΑΚΕΛ που τους καθοδηγουσε ηταν προσκολημενη στην πολιτικη της εθνικης ενοτητας και της συμμαχιας με την αστικη ταξη και την εθναρχια, αυτους που τοτε επαιρναν ανοιχτα το μερος της αποικιοκρατιας.

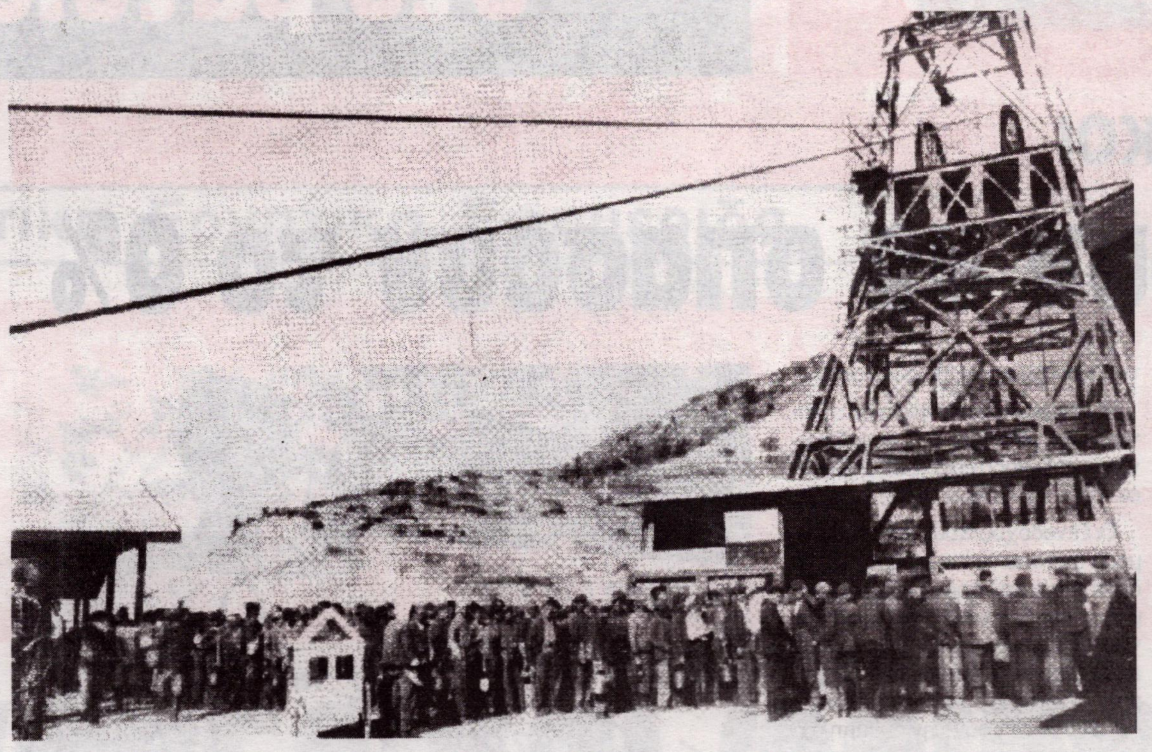

Απο την μεγαλη απεργια των 2000 μεταλλωρυχων της ΚΜΕ το 1948. Ελληνες και τουρκοι εργατες αγωνιστηκαν μαζι εναντια στην εργοδοσια, την αποικιοκρατια και τα ντοπια στηριγματα της.

αντικομμουνισμος

Ειναι σιγουρο οτι αυτοι οι αγωνες εχτος απο την αποικιοκρατια τρομοκρατησαν και την εθναρχια και τους εθνικοφρονες που αναζητησαν τον αντικομμουνιστη Γριβα και δημιουργησαν την ΕΟΚΑ για να ξεκινησουν τον δικο τους αντιαποικιακο αγωνα με στοχο να κλεισουν το δρομο στην εργατικη ταξη και την αριστερα να παιξουν πρωταγωνιστικο ρολο στις εξελιξεις που θα ακολουθουσαν.

Η δραση του Γριβα την εποχη της ΕΟΚΑ ηταν στη πραγματικοτητα η συνεχεια της φασιστικης και αντικομμουνιστικης δρασης του την εποχη του εμφυλιου στην Ελλαδα. Οπως γραφει ο Α. Παυλιδης στο βιβλιο του «Μακαριος»: *«Η ΕΟΚΑ, θα πρεπει να αναφερθει, ειναι το μονο "απελευθερωτικο" κινημα διεθνως, που πετυχε να δολοφονησει περισσοτερους "προδοτες" παρα Βρετανους, που υποτιθεται οτι ηταν ο στοχος της ΕΟΚΑ. Αυτο και μονο το στοιχειο μαρτυρα τους σκοπους του Γριβα. Συγκεκριμενα κατα την περιοδο του 1955-59 σκοτωθηκαν 504 ατομα. Απο αυτους 142 αγγλοι, 64 τουρκοκυπριοι και 278 ελληνοκυπριοι. Η ΕΟΚΑ εκαμε 265 "εκτελεσεις". Απο αυτους, οι 131 ηταν ελληνοκυπριοι και 134 αγγλοι και τουρκοκυπριοι μαζι. Εναντιον ποιων λοιπον αγωνιζοταν ο Γριβας»*.

Ο πραγματικος σκοπος του Γριβα ηταν η εξοντωση της αριστερας και δεν ειχε κανενα προβλημα να το δηλωνει. Σε επιστολη που εστειλε τις 25/1/58 στον Μητροπολιτη Ανθιμο που του ζητουσε να σταματησει τις δολοφονιες των αριστερων εγραφε: *«Οι κομμουνισται ειναι οι αντιπαλοι μας, ειτε το θελουμε ειτε οχι. Ενδεικνυται να τους εξοντωσουμε ως πολιτικην οντοτητα, ωστε να μην ειναι υπολογισιμος, δυναμενη δια αποφασεων της να επιρεαζει το εθνικον ζητημα οπως συνεβαινε μεχρι τουδε»*.

Αυτος ηταν ο «αγνοτερος και ο ωραιοτερος αγωνας» που ελεγε ο Ματσης;

Βεβαια δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι οι δεκαδες νεολαιοι και εργαζομενοι που πολεμησαν την αποικιοκρατια μεσα απο τις γραμμες της ΕΟΚΑ δεν ειχαν καμια σχεση με τα βρωμικα σχεδια του Γριβα. Αυτο που ηθελαν ηταν να πολεμησουν τους βρεττανους και σε αυτο τον αγωνα θυσιαστηκαν. Αυτοι παραμενουν παντα ηρωικοι αγωνιστες εστω και αν καποιοι καπηλευτηκαν και συνεχιζουν και σημερα να καπηλευονται την θυσια τους.

Ποτε ομως δεν πρεπει να ξεχναμε οτι διπλα απο αυτους υπηρξαν και χιλιαδες αλλοι επωνυμοι και ανωνυμοι ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι εργατες που παλεψαν την αποικιοκρατια και θυσιαστηκαν σε αυτο τον αγωνα.

Δημητρα Χριστοδουλου

Οι εργατικοι αγωνες μπορουν να σταματησουν την αναβιωση του Γριβισμου

Σημερα που η δεξια βρισκεται στην εξουσια, η παραταξη της εθνικοφροσυνης ζητα την ρεβανς για την πολιτικη απομονωση στην οποια βρεθηκε μετα το πραξικοπημα και την εισβολη. Ξεθαψαν την ηρωολατρια και την εθνικοφροσυνη και προσπαθουν να εξαγνισουν τους αγωνιστες της ΕΟΚΑ και τον Γριβα για να ξεφορτωθουν το στιγμα του πραξικοπηματος και να συγκαλυψουν τα εγκληματα σε βαρος της αριστερας το 55-59.

Η αποκατασταση των 62, η παρουσια για πρωτη φορα του Κληριδη σαν προεδρου στα μνημοσυνα του Γριβα, οι τιμες, οι τελετες με ηρωες οπως τον οχταημερο προεδρο του πραξικοπηματος Σαμψων, τα μελαθρα και τα συμβουλια μνημης με τα οποια προσπαθουν να μονοπωλησουν τον αντιαποικιακο αγωνα εχουν ενθαρρυνει τα καθε λογης αποβρασματα που τολμουν πια να προκαλουν ανοιχτα με επεισοδια σαν αυτο του Μαχαιρα και τη βομβα σε σωματειο της αριστερας στην Λεμεσο.

Τετοια περιστατικα η αριστερα θα επρεπε να τα αντιμετωπισει με καταγγελιες και κινητοποιησεις και οχι να παιξει το παιχνιδι της δεξιας και να δεχτει οτι αυτα τα προκαλουν φανατικοι οπαδοι και των δυο παραταξεων. Αυτοι που προκαλουν ειναι η κυβερνηση και οι εοκατζηδες. Αν η κυβερνηση και η παραταξη που την υποστηριζει ενδιαφερονται να σταματησουν τετοια περιστατικα ας σταματησουν να ενθαρρυνουν τους βρυκολακες της εθνικοφροσυνης και του Γριβισμου.

Η αριστερα δεν εχει καμια ευθυνη για οσα εγιναν και δεν επρεπε με κανενα τροπο να δεχτει να παρει μερος της ευθυνης και να καλεσει τους οπαδους της σε αυτοσυγκρατηση. Η συναντηση της ηγεσιας του ΑΚΕΛ με την ηγεσια του Συναγερμου το μονο που ειχε να προσφερει ηταν το αλλοθι στο Συναγερμο οτι ολοι φταιμε και ας κοιταξουμε ολοι πως να μονιασουμε.

Ειναι σιγουρο οτι πολλοι αριστεροι ιδιαιτερα νεολαιοι θα ενοιωσαν ξεκρεμαστοι μετα την κοινη εκκληση του Ματση και του Χριστοφια να καταγγελουν οσους «αναμοχλευουν τα παθη». Με τετοια δεδομενα δεν χρειαζονται πολλα για να θεωρηθει οτι το συνθημα «ΕΟΚΑ Β' δολοφονοι» ή «ο λαος δεν ξεχνα τους φασιστες και τα τανκς» αναμοχλευουν τα παθη.

Ειναι σιγουρο ακομα οτι πολλοι αριστεροι που στο πραξικοπημα περασαν απο τα μπουντρουμια της αστυνομιας ή της ΕΣΑ θα ενοιωσαν ενα παραξενο συναισθημα οταν ειδαν τον Παναγιωτη Δημητριου, υπουργο του πραξικοπηματος να καθεται μεσα στα γραφεια του ΑΚΕΛ και να ζητα απο την αριστερα να ελεξει τους «φανατικους» οπαδους της. Σε λιγο θα μας πουν να ζητησουμε συγνωμη που αντισταθηκαμε στο πραξικοπημα και δεν τιμουμε τον Γριβα. Το ΑΚΕΛ αντι να ψαχνει συναινετικες διαδικασιες με αυτους που εχουν την μεγαλητερη ευθυνη για την αναβιωση του εοκαβητισμου, θα επρεπε να στραφει προς την εργατικη ταξη για να αντιμετωπισει αυτες τις προκλησεις. Θα επρεπε να αξιοποιησει τον θυμο και την αγανακτηση που προκαλει η κυβερνηση με την πολιτικη της λιτοτητας, του σωβινισμου και του αυταρχισμου μεσα στην εργατικη ταξη και την νεολαια και να οργανωσει την αντισταση της με απεργιες, πορειες και συλλαλητηρια.

Απο την ΑΤΑ και τις αυξησεις, μεχρι τις περικοπες και τις επιθεσεις των τραμπουκων της δεξιας. Αυτος ειναι ο πιο αποτελεσματικος τροπος να ξαναβαλουμε τον Γριβισμο και τον εοκαβητισμο στο περιθωριο και μαζι τους να ξεφορτωθουμε και την κυβερνηση που τους ανοιξε τον δρομο να βγουν απο τις υπονομους της ιστοριας.

εργατικη δημοκρατια

Διαδηλωσεις εναντια στο ρατσισμο

Πανω απο 100.000 διαδηλωτες, Ιταλοι και μεταναστες, ενωσαν την φωνη τους σε μια μεγαλειωδη αντιρατσιστικη διαδηλωση στο κεντρο της Ρωμης στις 25 του περασμενου Φλεβαρη.

Η διαδηλωση οργανωθηκε μετα απο μια σειρα ρατσιστικες επιθεσεις εναντια σε μεταναστες αναμεσα στις οποιες ηταν και ο αγριος ξυλοδαρμος μιας Σομαλης εγκυου 7 μηνων μεσα σε λεωφορειο στην Ιταλικη πρωτευουσα απο τρεις νεαρους.

Οι διαδηλωτες απαιτησαν ισα δικαιωματα για ντοπιους και ξενους ανεξαρτητα απο εθνικοτητα, και καταργηση του νομου που απαγορευει σε οποιονδηποτε να βοηθησει «λαθρομεταναστες» που ψαχνουν για δουλεια.

Αντιρατσιστικες διαδηλωσεις εγιναν και στη Γαλλια μετα την δολοφονια του δεκαεφταχρονου μαυρου μαθητη Ιμπραημ Αλη απο τρεις τραμπουκους μελη του φασιστικου Εθνικου Μετωπου του Λεπεν. Πανω απο 3000 χιλιαδες λευκοι και μαυροι πηραν μερος στη κηδεια του Ιμπραημ Αλη ενω την ιδια μερα εκατονταδες αντιναζιστες συγκρουστηκαν με υποστηριχτες του Εθνικου Μετωπου που ειχαν συγκεντρωθει στην πολη Ρενς για να ακουσουν τον φασιστα ευρωβουλευτη Μπρουνο Μεγκρε.

στη Κυπρο

Ρατσιστικα συνθηματα εναντια στους ξενους εχουν αρχισει να κανουν την εμφανιση τους και εδω οπως το «θανατος στους αλλοδαπους» που γραφτηκε στις γεφυρες του δρομου Λευκωσιας - Λεμεσου. Τα πογκρομ και οι διωξεις των ξενων απο την αστυνομια εχουν ανοιξει και εδω την ορεξη των ρατσιστικων αποβρασματων που βγαινουν ανοιχτα με τα εμετικα τους συνθηματα.

Το παραδειγμα των Ιταλων και Γαλλων εργαζομενων που μαζι με τους ξενους κατεβηκαν στους δρομους εναντια στις ρατσιστικες επιθεσεις και τους ρατσιστικους περιορισμους δειχνει ποιος ειναι ο καλητερος τροπος να παλεψουμε εναντια στο ρατσισμο και την αναβιωση του φασισμου.

Ν' απαιτησουμε να καταργηθουν ολοι οι περιορισμοι που συντηρουν το καθεστως του «λαθρομεταναστη» για τα ξενους εργατες και να ζητησουμε απο τις συντεχνιες μας να σταθουν στο πλευρο τους χωρις καμια διακριση.

ΞΕΝΟΔΟΧΙΑΚΟΙ

Μπορουν να σπασουν το 0%

Οι ξενοδοχουπαλληλοι για την νεα συλλογικη συμβαση, ζητησαν 12% για τρια χρονια. Απεναντι σ'αυτα τα ελαχιστα που ζητησαν οι ξενοδοχοι απαντησαν απειλωντας με παγοποιηση των συμβασεων.

Ειναι πραγματικα προκλητικη η σταση των ξενοδοχων οι οποιοι την περσινη χρονια αυξησαν σημαντικα τα κερδη τους και φετος υπολογιζεται να τα πανε ακομα καλυτερα μια και περιμενουν περισσοτερους απο 2 εκατομμυρια τουριστες.

Η σταση αυτη των ξενοδοχων δεν ειναι τυχαια. Ειναι μερος της συνολικοτερης προσπαθειας που καταβαλλουν τα τελευταια χρονια οι εργοδοτες, να κτυπησουν τα μεροκαματα και τις εργατικες καταχτησεις. Φετος ολοι οι συνδεσμοι εργοδοτων βαζουν σαν απαιτηση την παγοποιηση των συμβασεων και απειλουν μαλιστα οτι αν γινει απεργια σε ενα κλαδο αυτοι θα απαντησουν με γενικο κλεισιμο σ'ολους τους κλαδους.

Οσο ομως κι'αν απειλουν οι εργοδοτες, οι εργαζομενοι εχουν την δυναμη να τους βαλουν στην θεση τους κι'αυτο ειναι κατι που το εχουν αποδειξει αρκετες φορες. Και στο παρελθον οι ξενοδοχοι προσπαθησαν να βαλουν χερι στις καταχτησεις των εργαζομενων στα ξενοδοχειων. Πριν δυο χρονια δοκιμασαν να τους φανε το πασχαλινο επιδομα ενω περυσι ηθελαν να μειωσουν τους μισθους των φοιτητων της ξενοδοχειακης.

Η αποφασιστικοτητα και η οργανωμενη δυναμη των εργαζομενων στα ξενοδοχεια τους αναγκασε τοτε να κανουν πισω.

Οι ξενοδοχουπαλληλοι ειναι σημερα ενα απο τα πιο μαζικα, τα πιο δυνατα και καλα οργανωμενα κομματια της εργατικης ταξης. Η δυναμη που εχουν στα χερια τους ειναι τεραστια. Μπαινοντας σημερα στην μαχη των συλλογικων συμβασεων εχουν την δυναμη οχι μονο να τσακισουν την αρνητικη σταση των ξενοδοχων αλλα μπορουν να ανοιξουν το δρομο και να γινουν το παραδειγμα και για τους υπολοιπους εργαζομενους.

Μια αποφασιστικη νικη των ξενοδοχουπαλληλων θα καθορισει την πορεια και την εξελιξη της μαχης για τις συλλογικες συμβασεις και στους πιο αδυνατους κλαδους.

Ειναι γι'αυτο το λογο που οι συντεχνιες χρειαζεται να αφησουν την σταση αναμονης που κρατουν μεχρι τωρα και να οργανωσουν τον αγωνα για δυναμικη διεκδικηση των αιτηματων των εργαζομενων στα ξενοδοχεια. Η εμπειρια εχει δειξει οτι η μονη γλωσσα που καταλαβαινουν οι ξενοδοχοι, ειναι η γλωσσα των απεργιων.

Καθε υποχωρηση και καθε συμβιβασμος πιο κατω απο το 12% για τρια χρονια, δεν θα ειναι οδηνηρη λυση μονο για τους ξενοδοχουπαλληλους αλλα και για τους υπολοιπους εργαζομενους.

οχι στη διασπαση σε ντοπιους και ξενους

Οι συντεχνιες στα ξενοδοχεια ζητουν να απαγορευτουν οι αδειες εργασιας για ξενους εργατες στα ξενοδοχεια.

Υποστηριζουν οτι οι ξενοι εργατες κλεβουν τις δουλειες απο ντοπιους εργαζομενους και οτι δεν πρεπει να τους δινεται αδεια για δουλεια αφου υπαρχουν απολυμενοι απο αλλα ξενοδοχεια και επιχειρησεις οπως για παραδειγμα της ενδυσης-υποδησης.

Η σταση αυτη των συντεχνιων οχι μονο δεν βοηθα και δεν υπερασπιζεται τα συμφεροντα των ντοπιων εργαζομενων αλλα αντιθετα αποπροσανατολιζει και αποδυναμωνει την θεση των εργαζομενων στα ξενοδοχεια. Σε μια περιοδο οπου οι εργαζομενοι χρειαζονται να δωσουν ενωμενοι την μαχη των συλλογικων συμβασεων εναντια στη προκλητικη απαιτηση των ξενοδοχων για παγοποιηση, οι συντεχνιες αντι να οργανωσουν αυτο τον αγωνα, ψαχνουν να φορτωσουν το βαρος της ευθυνης γι'αυτη την προκλητικη σταση των ξενοδοχων στους ωμους των ξενων εργατων.

Ουτε για τις απολυσεις στο Απολλωνια αλλα ουτε και για τις απολυσεις στα εργοστασια ενδυσης και υποδησης, φταινε οι ξενοι εργατες. Αντιθετα για ολ'αυτα φταινε καποιοι ντοπιοι ξενοδοχοι και εργοδοτες που θελουν οπως λενε να περιορισουν τα εργατικα κοστα. Η αρνηση των ξενοδοχων να εργοδοτησουν τους φοιτητες ειναι ενας προκλητικος εκβιασμος σε μια προσπαθεια τους να πετυχουν αυτο που δεν πετυχαν περσι, την μειωση των μισθων των φοιτητων.

Απεναντι στις προκλητικες επιθεσεις των καπιταλιστων, οι συντεχνιες αντι να διασπουν τους εργαζομενους σε ντοπιους και ξενους θα επρεπε να χτιζουν την ενοτητα τους και να οργανωνουν την αντισταση τους. Σημερα η ταξικη ενοτητα ντοπιων και ξενων εργατων ειναι αναγκαια οσο ποτε αλλοτε.

Για να χτιστει ομως αυτη η ενοτητα πρεπει οι συντεχνιες να αγκαλιασουν τους ξενους, να υποστηριξουν τα δικαιωματα τους και να τους οργανωσουν και οχι να τους καταδιωκουν.

Πετρος Μιχαηλ

Οι ξυλουργοι μπαινουν στη μαχη

Το μετωπο των συλλογικων συμβασεων ανοιγει με τους 3000 ξυλουργους που κατεβαινουν στις 15 Μαρτη σε 24ωρη προειδοποιητικη απεργια.

Οι εργοδοτες αρνουνται να συζητησουν για οποιαδηποτε αυξηση και απειλουν οτι αν οι εργατες κατεβουν σε απεργια θα κυρηξουν λοκ αουτ οχι μονο σε ολοκληρο το κλαδο αλλα και στις αλλες βιομηχανιες που διαπραγματευονται συλλογικες συμβασεις.

Οι ξυλουργοι ειναι μονο η αρχη. Ακολουθουν οι οικοδομοι, οι ξενοδοχιακοι, οι μεταλλεργατες, οι παπουτσηδες, οι ημικρατικοι. Σχεδον 200,000 εργαζομενοι θα διεκδικησουν αυξησεις την επομενη περιοδο.

Γι αυτο οι ξυλουργοι δεν πρεπει να δωσουν μονοι τους τη μαχη. Οι ηγεσιες των συντεχνιων πρεπει σε περιπτωση που οι εργοδοτες τολμησουν να κυρηξουν λοκ αουτ να κατεβασουν σε γενικη απεργια οχι μονο ολοκληρο το κλαδο αλλα ολους μαζι τους κλαδους. Ετσι μπορουμε να δωσουμε την απαντηση στις προκλησεις του Ζιβαναρη και των αλλων βιομηχανων και να τους κοψουμε τη φορα.

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Την Εργατικη Δημοκρατια μπορειτε να τη βρισκετε εκτος απο τις εκδηλωσεις που πουλιεται στα εξης σημεια.

Λευκωσια: Πλατεια Ελευθεριας
καθε Σαββατο απο τις 10:30 π.μ. – 12:00

Λεμεσος: Πλατεια Διοικητηριου
καθε Σαββατο απο τις 10:30 π.μ. – 12:00

Λαρνακα: Πλατεια Αλκης
καθε Σαββατο απο τις 10:30π.μ. – 12:00

Παφος: Περιπτερο Corner Kiosk

εργατικη δημοκρατια

Σοσιαλιστικη Εργατικη Εφημεριδα

Σ' αυτο το φυλλο

Τα μεγαλο φαγοπoτι των ιδιωτικοποιησεων σελ. 11

ΝΑ ΠΑΓΩΣΟΥΝ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΟΧΙ ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ

συνεχεια σελ. 3